

8 April

8.

UTGEBOEKT

XXX
XXX

BX 32846

GEHEIM

een afschrift uit de Waarheid van 7.4.1948, Haagse editie

1948-1949

Ik heb de eër Uwer Excellentie hierbij aan te bieden afschrift van een kort verslag van een zitting van het dagelijks bestuur van de Communistische Partij Nederland.

Genoemd bestuur heeft geadviseerd om de inhoud ervan ter discussie te brengen in de ledenvergaderingen en de bijeenkomsten van de diverse besturen.

Het Hoofd van de
CENTRALE VEILIGHEIDSDIENST
namens deze:

aan Zijne Excellentie
de Minister-President
te

HAARLEM

J.G. Crabbendam.

AFSCHRIJF.

KORT VERSLAG VAN DAGELIJKS BESTUUR DER C.P.N.

Het Dag. Bestuur van de C.P.N. heeft in zijn jongste zitting de economische toestand besproken, zoals die tot uitdrukking komt in de nieuwe deviezen-nota van minister Lief tinck.

Het stelde vast:

- a. dat na drie jaar bewind van de K.V.P. en de P. v.d. A. de toestand voor de bevolking uiterst zorgwekkend is geworden. Het thans door de Regering opgestelde Plan-C drukt het levenspeil van de werkende bevolking nog verder naar beneden dan in 1947. Het stelt rantsoenverlaging en werkloosheid in het vooruitzicht.
- b. de Regering zegt zelve, dat de uitvoering van het Marshallplan van geen invloed op het verbruik zal zijn en dat het levenspeil van de bevolking er niet door zal stijgen.

De deviezen-nota bewijst, volgens het Dag. Bestuur, dat de huidige Regering onmachtig gebleken is het land weder op te bouwen en een draaglijk levenspeil voor de bevolking te verzekeren. De oorzaak daarvan is, dat zij voor alles de belangen van het groot-kapitaal en zijn Amerikaanse verbindingen behartigt. Daardoor zal de toestand van kwaad tot erger worden en de Amerikaanse inmensing zal de moeilijkheden voor het volk nog vergroten. De deviezen-nota zelve ontmaskert de demagogische propaganda van de P. v.d. A., die de verwachting wekt, dat het Marshallplan grotere welvaart voor ons volk brengen zou.

De gehele gang van zaken, op economisch gebied, bewijst de juistheid van het standpunt der C.P.N., dat zonder de zelfstandige uitvoering van een nationaal welvaarts-plan, stuenende op nationalisatie van de grote banken en gewichtige industrieën, ons land steeds verder in ellende en afhankelijkheid zal geraken.

Het Dag. Bestuur besprak ook de actie ter verdediging van de democratie, die in Amsterdam, Zaandam en andere plaatsen in verband met de positie der communistische hethouders is gevoerd.

Deze actie, die te Amsterdam op 25 Maart door protestsakingen in de handelshaven en een aantal bedrijven door urenlange discussies in de bedrijven en massa-agitatie was begeleid, heeft diepe indruk gemaakt op de bevolking. Zij heeft de vijanden der democratie in de verdediging gedronken, in 't bijzonder de leiding der P. v.d. A.

Het Dag. Bestuur verwacht echter, dat de aantasting van de democratische rechten der werkers nog in scherpte toe zal nemen.

Om de stijgende ontevredenheid der volksmassa over de slechte economische toestand te pogen meester te blijven, neemt de reactie haar toevlucht tot geweldsmethoden en intimidatie. Anderzijds geschieden de anti-communistische maatregelen op direct bevel van Amerika, dat naar een militaire dictatuur in West-Europa, met West-Duitsland als kern, streeft.

De acties in Amsterdam en elders bewijzen echter, dat de bevolking steeds meer ontstend is over het reactionnaire optreden en dat de tegenkrachten groeien, die de rechten van het volk in deze strijd zullen weten te handhaven.

Het Dag. Bestuur acht het dan ook noodzakelijk de opklaring, in het bijzonder onder de misleide aanhangers der P. v.d. A., te versterken en onophoudelijk voort te werken aan de vereniging van de democratische krachten, waartoe de Volksbeëring voor Nationale Welvaart de mogelijkheden biedt.

Met het oog op de naderende verkiezingen heeft het Dag. Bestuur een ontwerp-verkiezingsprogramma uitgewerkt en een voordracht voor de kandidatenlijst opgesteld.

Deze zullen in een gemeenschappelijke zitting van het Partijbestuur en de Kamerfracties op korte termijn worden behandeld. Het Dag. Bestuur roept de gehele partij op om alles voor de verkiezingsstrijd in gereedheid te brengen, in het bijzonder de inzameling voor het verkiezingsfonds en de voorbereiding van de 1 Mei met kracht aan te pakken. Een Mei-oproep wordt als manifest uitgegeven en ter beschikking van de partij-afdelingen gesteld.

HOOFDCOMMISSARIAAT
VAN POLITIE
UTRECHT

UTRECHT, den

ZEER GEHEIM.

Volgno.
30 Juni 1948.

2 JULI 1948.

ACD/39631

Lr A/1 Nr 487'48.

Bijlagen:

Bericht op schrijven No.

van

Onderwerp: gegevens uit Partijgebouw.

OP KAART
ACD/ 4B
DAT: 3/4/51
PAR: 8/1

Bijgaand doe ik U toekomen een rapport, houdende gegevens uit het Partijgebouw van de Communistische Partij Nederland te Utrecht. Naar de inhoud van dit rapport moge ik U verwijzen.

de Hoofddcommissaris van Politie,

(R.W. van Eijk).

Aan de Heer Hoofd van de Centrale Veiligheidsdienst.
Javastraat 68

te 'S-GRAVENHAGE

R A P P O R T

Enige mededelingen uit het C.P.N.-gebouw te Utrecht, van 28 Juni 1948.

Tijdens de meeting van de C.P.N. te Amsterdam op het Waterlooplein, gehouden op Zaterdag 26 Juni l.l., is in het Partijgebouw te Amsterdam een conferentie gehouden tussen vooraanstaande communisten.

Volgens zegsman hoorde deze Zaterdagmorgen bij geruchte iets over deze bijeenkomst en bleek hem, dat aan het Centraal Station te Utrecht 7 personen op elkander stonden te wachten, o.a. Lucris Dekema Ebbo Johan KRAMER, geb. te Vreeswijk 27-4-1889, wonende Hobbemastraat 1A te Utrecht; Lidia Nikiliwona Tambowska, geb. te Schitomir(Rusl.) 1-5-1919, een zekere Postma, uod plm. 21 jaar, ongehuwd(nadere gegevens onbekend) en een overigens onbekende student uit de Prins Hendriklaan te Utrecht.; de overigen waren aan zegsman onbekend.

Te Amsterdam zijn bovenbedoelde personen naar het Partijgebouw gegaan. Zegsman is plm. een half uur in de omgeving van dat gebpuw gebleven en telde 37 mannen en 6 vrouwen, die daar naar binnen gingen. Er stonden verder 4 auto's, waarvan 2 met resp. letter H.Z. en P.(Nummers werden helaas niet opgenomen, I.D.-Utr.)De inzittenden van deze auto's gingen eveneens het gebouw binnen. Volgens zegsman waren er personen bij, die naar hun spraak te oordelen, niet in Nederland of Duitsland thuishoren.

* Volgens Bernardus Johannes SCHREUDERS, geb. te Den Haag 4-2-1919, verwarmingsmonteur, wonende Paramaribostraat 54 bis A te Utrecht, zouden binnenkort 1 miljoen man onder de wapenen worden geroepen in ons land, ter bescherming van de binnenlandse veiligheid. Een oorlog is onvermijdelijk, ook al wordt in Berlijn een overeenkomst gesloten.

28. { Verder zeide Schreuders, dat alle instructie's voor de partij
243 { zoals voor stakingen, politie, spoorwegen e.d. rechtstreeks
uit Amsterdam zullen komen en dat Utrecht daarmee geen be-
moeienissen heeft.

Utrecht, 30 Juni 1948.

OD 244 P.B.

ACD 25-203 dd 4/12/47

Verzonden aan: H.P.
B.Z.
Jant.
G.S. III B
MARID III
R. dan
D. Haag
Utrecht
Groningen

VERSLAG VAN HET PARTIJBESTUUR VOOR HET A.S. PARTIJCONGRES

INLEIDING

Het Partijbestuur van de Communistische Partij van Nederland (De Waarheid) heeft besloten het partijcongres op 25, 26, 27 en 28 December in het R.A.I.-gebouw te Amsterdam, bijeen te roepen.

Het heeft de volgende punten op de agenda van dit congres geplaatst:

1. De strijd voor een onafhankelijk, democratisch en welvarend Nederland.
2. De communisten en het geestesleven.
3. Verkiezing van het Partijbestuur, van de politieke controle-commissie en van de financiële controle.

Ter voorbereiding van dit congres brengt het Partijbestuur het volgende verslag uit over de toestand van ons land, de werkzaamheden van de partij sinds het vorige congres, en de nieuwe taken der partij. Dit verslag wordt in de partij ter discussie gesteld.

DE TOESTAND IN ONS LAND

De toestand van ons land heeft zich, in het tijdsverloop sinds ons vorig Partij-congres in Januari 1946, van kwaad tot erger ontwikkeld.

De wederopbouw sleept zich in een uiterst traag tempo voort, de productie stagneert, de uitvoer bedraagt nauwelijks een derde van de invoer, de staatsschuld vermeerdert dit begrotingsjaar opnieuw met anderhalf miljard. De goederenschaarste blijft, de voedselschaarste neemt toe, de nood stijgt in de gezinnen van de arbeiders, kantoorpersoneel en ambtenaren door de stijgende prijs van het levensonderhoud en de verdaarbij ten achter blijvende lonen en salarissen.

In de landbouw en tuinbouw dalen de bedrijfs-uitkomsten voor de kleine boer en tuinder gestadig.

De winsten voor de ondernemers en de groothandel zijn daarentegen belangrijk gestegen, en bedroegen in het afgelopen jaar gemiddeld 20%. De culturele achteruitgang wordt echter treffend geïllustreerd door het feit, dat op de rijksbegroting dit jaar de uitgaven voor onderwijs, kunsten en wetenschappen slechts 7.4 % van het totaal uitmaken, tegen 16.1% in 1938.

Het koloniale oorlogsavontuur in Indonesië blijft de uit de bezettingstijd nog overgebleven krachten van het Nederlandse volk verteren.

Het heeft ons volk reeds honderden doden en nog meer gewonden en vermisten gekost, het onttrekt honderdduizenden arbeidskrachten aan de productie.

In Indonesië werden door de militaire operaties sinds 20 Juli j.l. naar voorlopige schatting voor vier milliard (prijzen van 1938) schade aangericht, behalve het onmetelijke leed, dood en verderf, dat zij over de Indonesische bevolking hebben gebracht.

De morele verwildering neemt zienderogen toe; de zwarte handel, corruptie, bandeloosheid en misdaad.

Op politiek gebied gaat de reactie verder. De regering voert in toenemende mate een reactionaire en anti-democratische politiek; in haar schoot krijgt het katholiek-reactionaire element meer invloed en zij is bezig, achter de schermen, haar basis nog meer naar rechts te "verbreden".

De invloed van het parlement op het landsbestuur is sterk verminderd; door middel van de ongecontroleerde rijksbureaux oefenen de grote trusts en concerns hun nauwelijks verholde dictatuur over het land uit.

DE INVLOED VAN HET AMERIKAANSE EN ENGELSE IMPERIALISME

Het is niet mogelijk de huidige, moeilijke toestand in ons land te begrijpen en een weg naar verbetering en vooruitgang te vinden, zonder de diepere oorzaak van de gang van zaken open te leggen.

Die diepere oorzaak is de steeds vastere greep die het Amerikaanse imperialisme, de reactionaire en oorlogszuchtige Truman-Marshall-macht op ons land krijgt. Het is geen tragische speling van het noodlot, dat ons land, drie jaar na de oorlog, zich nog niet heeft kunnen oprichten, dat het in een bloedige koloniale oorlog is gewikkeld en dat deze weg met wiskundige zekerheid naar een financieel bankroet leidt. Dat is het gevolg van de Truman-Marshall-politiek.

Het Amerika van Truman en Marshall is er op uit de wereldheerschappij te veroveren door middel van zijn geldmacht, de tijdelijke voorsprong van zijn productievermogen, corruptie, politieke reactie en militair geweld.

Het wenst de door de oorlog uitgeputte landen op deze wijze aan zich te onderwerpen en tot uitbuitingsobjecten voor het Amerikaanse groot-kapitaal te maken.

Daarvoor wil het Japan en Duitsland weer opnieuw tot de onder zijn leiding werkende, industriële centra in de wereld maken, en terzelfdertijd, voortbouwende op de door Hitler en de Mikado gekweekte fascistische fascistische krachten, die landen weer tot de gendarmes van Europa en Azië aanstellen.

De landen, die in de dollar-greep gekneld zitten, worden als citroenen uitgeknepen, arm en afhankelijk gehouden, onderworpen aan een dubbele uitbuiting: die van het Amerikaanse kapitaal en bovendien die van zijn inheemse zetbazen, de door Amerika en Engeland geleide trusts.

Om zijn plannen tot wereldoverheersing te kunnen uitvoeren, heeft het Amerikaanse groot-kapitaal niet voldoende aan de kneveling van de Amerikaanse arbeiders en boeren, door zijn slaven-wetten, zijn politieke terreur en rassensvervolg van negers.

Evenals Hitler niet kon volstaan met de uitroeiing van de democratie in Duitsland alléén, doch daarnaast zijn terreur over alle andere landen uitstreekte en tenslotte een veldtocht tegen de haard van vooruitgang, de Sowjet-Unie, moest ondernemen, zo ook breiden de Amerikaanse imperialisten hun politieke reactie over de door hen beheerste landen uit en organiseren zij de kruistocht tegen het communisme, dat de voor-

naamste kracht is ter verdediging van de nationale zelfstandigheid der volkeren, de vrede en de democratie. Deze kruistocht gaat gepaard met openlijke oorlogsophitsing en intimidatie, gepaard aan uitbreiding van een militair apparaat, dat reeds 45% van de Amerikaanse staatsuitgaven verslindt. Terwijl een nieuwe wereldoorlog tegen de Sowjet-Unie nog in het stadium van de wens-dromen verkeert, wordt evenwel door de Verenigde Staten van zijn militaire apparaat en agressieve politiek een zeer nuttig gebruik gemaakt, om de zwakke staten onder druk te zetten en, in navolging van de München-politiek van Hitler, de reactionaire bourgeoisie van de Europese landen voor de wagen van het Amerikaanse imperialisme te spannen.

De onmiddellijk voor de deur staande economische crisis in de Verenigde Staten drijft het Amerikaanse groot-kapitaal tot acties op grote schaal. Het hoopt door het Marshall-plan, waarvan de werkelijke inhoud nog geheim gehouden wordt, de zestien Europese landen, die aan de Parijse conferentie deelnamen, aan zich te onderwerpen. Door de winst van de kapitaalbelegging en de monopolisering van zijn afzetgebied in deze landen, hoopt het de crisis in eigen land te kunnen opvangen of de uitwerking daarvan op de ruggen der Europeanen te verhalen.

Het plan Marshall is dan ook in de eerste plaats een plan tot hulp aan Amerika, ten koste van de uitmergeling der landen die de Amerikaanse voogdij aanvaarden.

TRUMAN-POLITIEK IN INDONESIË

In ons land is de Amerikaanse invloed in het laatste jaar snel toegenomen. Had reeds lang voor de oorlog de verstrengeling van het Nederlandse met het Britse financiers-kapitaal een overwicht van de Engelse invloed op Nederland, vooral in de koloniën, ten gevolge, thans heeft deze voor de Amerikaanse moeten wijken en is tot het tweede plan teruggedrongen. De ontwikkeling van Gr. Brittannië tot "minvermogene compagnon" van Amerika, die geleidelijk zijn posities aan de grote baas moet afstaan, vindt ook in Nederland zijn weerslag. De vier grote trusts, Philips, Unilever, Aka en Koninklijke Petroleum, zijn de geleiders van de Amerikaanse dollar-politiek in ons land geworden. Zij beheersen niet alleen de sleutelposities van het na-oorlogse economische leven, zij dicteren ook de regeringspolitiek, waarvan de uitvoering, op de voornaamste posten, in handen van aan hen verknochte personen berust.

Het bitterst heeft Nederland de Truman-Marshall politiek inzake het Indonesische conflict ervaren.

Het Amerikaanse imperialisme streeft ernaar Indonesië in zijn militair-strategische systeem in de Stille Zuidzee in te schakelen, dat als basis voor de Amerikaanse expansie in Azië is bestemd.

Het wenst de Indonesische producten onder zijn controle te krijgen, deels om concurrentie te verhinderen, deels om Britse en Nederlandse monopolies van sommige koloniale producten te doorbreken.

Het wenst Indonesië op grote schaal tot een beleggingsmarkt voor Amerikaans kapitaal en daarmee tot een economische kolonie van Amerika te maken.

In politiek opzicht is de Indonesische nationaal-democratische revolutie een doorn in het oog der Amerikaanse reactie, een bedreiging voor de uitbuiting der Aziatische volkeren, en in 't bijzonder van de Amerikaanse heerschappij over de Philippijnen.

Ten opzichte van het conflict tussen de Republiek en de Nederlandse regering speelt de Marshall-diplomatie een dubbel spel. Enerzijds werd in de Amerikaanse pers een sympathieke stemming voor de Republiek gekweekt, en werd ook op andere wijze, door "vredelievende nota's", de zaak van de "Martin Behrman" enz. gepoogd een Amerikaanse invloed op de Republiek te verkrijgen. Anderzijds werd de Nederlandse koloniale reactie aangemoedigd om een open oorlog met de Republiek te wagen. Nederlandse marinetroepen werden in Amerika opgeleid, oorlogsvaartuigen, en alle soorten wapens geleverd, en dollarleningen in het vooruitzicht gesteld, met het doel Nederland voor Amerika de kastanjes in Indonesië uit het vuur te laten halen, het in een hopeloos en eindeloos conflict te verwickelen, waarin Amerika in zijn eigen belang als scheidsrechter kan optreden.

De Britse politiek in Indonesië heeft zich aan de Amerikaanse leiding aangepast en speelt thans een ondergeschikte rol. Evenwel pogen de Britse imperialisten zoveel mogelijk van hun oude invloed te behouden, zowel in de Nederlandse koloniale kringen, als in de Republiek.

Op 20 Juli 1947 begon de regering Boel-Honkman met oorlogsoperaties op grote schaal tegen de Republiek, nadat zij zich van de steun van Amerika vergewist had.

Het doel dat de regering zich daarbij gesteld had, was de vernietiging van de Republiek en de bezetting van alle strategische punten op Java en Sumatra.

Het Partij-congres van Januari 1946 verklaarde bij monde van pgt. De Groot in diens inleiding:

"De zelfstandigheid van Indonesië is thans niet meer een wens, doch een feit geworden. Zij is niet meer weg te redeneren en niet meer weg te bombarderen.

Het plan om dit vastbesloten broedervolk door een nieuwe Atjeh-oorlog te onderwerpen, is niet alleen misdadig, het is ook tot mislukking gedoemd".

Voor zover de gevolgen der militaire actie thans reeds zijn te overzien, leveren zij een bevestiging van het inzicht van onze partij in deze.

Weliswaar zijn de troepen van Generaal Spoor er, dank zij hun Amerikaanse zware bewapening, vloot en luchtmacht, in geslaagd op Java een reeks havens en verbindingswegen te bezetten, en het door hen bezette gebied op Sumatra enigszins uit te breiden.

Op politiek gebied heeft echter de Republiek zegevierend de vuurproef doorstaan.

Haar positie in het Indonesische volk is aanzienlijk versterkt. Haar internationale positie is nog sterker geworden,

nadat zij door de Veiligheidsraad als met Nederland gelijkstaande partij werd erkend, en reeds door enkele Aziatische staten officiële diplomatieke betrekkingen met haar werden aangeknoopt.

De brutale militaire overval op het Indonesische volk verwekte in de gehele wereld een geweldige sympathie-actie voor de Republiek.

Reeds vanaf de uitroeping van de Republiek in Indonesië heeft onze partij onafgebroken op de bres gestaan voor haar erkenning en tegen elke vorm van geweld van de zijde van Nederland tegen de vrijheid van het Indonesische volk.

Talrijke betogingen, meetings en demonstraties, politieke proteststakingen, zoals op 24 en 25 September 1946, werden door onze partij in dit verband georganiseerd, zowel alleen als in samenwerking met andere groeperingen.

In de volksvertegenwoordiging traden onze woordvoerders krachtig voor deze doeleinden op.

Bij het openen van de vijandelijkheden op grote schaal, op 20 Juli j.l. voerden de Nederlandse arbeiders in het transportbedrijf en in aanverwante bedrijven, gehoor gevende aan de oproepen van onze partij en van de Algemene Bond van Zeevarenden, een actie tegen de transporten voor de koloniale oorlog.

Deze actie breidde zich over andere landen uit, over Engeland, India, Malakka, Egypte en andere landen. (In Australië was reeds eerder een boycott tegen Nederlandse transporten uitgeroepen).

De Wereld-federatie van Vakverenigingen richtte zich tegen de oorlog en eiste de onmiddellijke stopzetting van de geshtshandelingen.

Onder de druk van deze wereld-beweging stelden de regeringen van India en Australië de Indonesische zaak in de Veiligheidsraad aan de orde, waar de Sowjet-Unie en Polen krachtig voor de vrede en de vrijheid van het Indonesische volk opkomen. De Veiligheidsraad greep echter niet op doeltreffende wijze in, zoals door Gromyko was voorgesteld, doch was niettemin genoodzaakt op beide partijen een beroep te doen om de vijandelijkheden te staken.

Hoewel de regering daaraan gehoor gaf, poogden de troepen van Spoor hun opmars voort te zetten. Zij werden daarin echter verhinderd door de toenemende kracht van de Republikeinse guerrilla-strijd, door de op enorme schaal door de Indonesische strijders toegepaste tactiek van de verschromelde aarde en door het patriotisme van de Indonesische volks-massa, die het de Nederlandse koloniale reactie onmogelijk maakt Quislings van betekenis aan te werven.

In het eerste stadium is de Nederlandse reactie zeer gehavend uit de strijd gekomen. De posities van Gen. Soor's troepen zijn op vele punten beïnvloed, de bestuurs-chaos, als gevolg van het Indonesische verzet, belet een hervatting van de koloniale ondernemingen op een schaal van betekenis.

Het verloop der gebeurtenissen betekent een ramp voor het Nederlandse volk; alleen Amerika heeft er baat bij. Amerika heeft de kans gekregen zich als scheidsrechter op te werpen,

de commissie van Drie is overwegend Amerikaans. Dit optreden roept nieuwe gevaren voor het Nederlandse en Indonesische volk op. Zij kunnen overwonnen worden, wanneer inzake Indonesië de politiek wordt ten uitvoer gelegd, die in de motie van de communistische Tweede Kamerfractie is vervat, nl. een nieuw verbond van Nederland met de Republiek op basis van gelijkheid, zelfstandigheid en democratie.

TRUMAN-POLITIEK IN NEDERLAND

In Nederland zelve heeft de invloed van de Truman-Marshall-politiek eveneens schadelijke gevolgen.

Het transito-verkeer met Duitsland blijft, ondanks alle beloften, uitgeschakeld.

De uitvoer van Nederlandse groenten en landbouwproducten naar Duitsland wordt verhinderd of waardeloos gemaakt door de eis, dat de producten beneden de kostprijs worden geleverd.

Het handelsverkeer met West-Duitsland staat nog steeds stop.

Met de Oostelijke zone van Duitsland, Tsjechoslowakije en andere Oost-Europese landen wordt de Nederlandse handel allerlei belemmeringen in de weg gelegd.

De Nederlandse aanspraken op Duitse herstelbetalingen worden genegeerd. Zelfs de door de Beel-regering gevraagde mijn-concessies, inplaats van herstelbetalingen worden betwist.

De door de ministers Drees en Huysmans gevoerde politiek van lage lonen en hoge prijzen wordt niet alleen door de winsthonger der grote export-ondernemers en handelaars ingegeven, zij wordt ook door de Amerikaanse belangen bepaald. De lage loonstandaard stelt Amerika, Engeland en bijbehorende landen in staat goedkope goederen en levensmiddelen uit Nederland te betrekken. Het hoge prijspeil in Nederland wordt bepaald door de steeds stijgende prijzen van de Amerikaanse invoer, die het gehele prijzenpeil in ons land omhoogtrekken.

De hoge import-prijzen worden door de regerings-subsidies enigszins gematigd, echter op kosten van de kleine belastingbetaler. Voor de Amerikaanse en aanverwante importeurs/snijden hier het mes aan twee kanten, ten koste van de ontbering van ons volk. / en exporteurs

Dit zijn de resultaten van twee jaar "Amerikaanse en Engelse hulp". Zij tonen aan hoe gevaarlijk het is zich aan een illusie omtrent een verbetering van de toestand door nieuwe "hulp" in het raam van het zgn. Marshall-plan over te geven. Marshall beloofde zestien Europese landen in totaal crediten tot achttien milliard dollar over een tijdbestek van vier jaren.

Deze zestien landen omvatten circa tweehonderd miljoen inwoners, zodat de Nederlandse bevolking daarvan nog geen vijf procent uitmaakt. Nederland zou dus, volgens Marshall, ten hoogste een milliard dollar, dat is 2 en 3/4 milliard gulden, in vier jaar ontvangen.

Dit zou nog belangrijk minder worden, daar Marshall de voorkeur aan West-Duitsland, Italië, Griekenland, Turkije en Frankrijk geeft. Nederland heeft in de twee jaar na de bevrijding reeds twee en een kwart milliard gulden credit

gekregen. Wij hebben dus de zegeningen van een dubbel Marshall-plan aan den lijve ondervonden. Nederland kreeg nl. in die twee jaar reeds het dubbele van het bedrag dat door het plan-Marshall voor de komende twee jaar wordt beloofd. De toestand voor ons volk is er niet beter, doch slechter op geworden, wij zijn nu reeds met handen en voeten aan de geldschietters gebonden, die ons een koloniale oorlog opgedrongen hebben. De uitvoering van een plan-Marshall is bovendien in het raam gedacht van de economische unie tussen België, Nederland en Luxemburg, als het instrument om ons land verder ondergeschikt te maken en tot het peil van een Zuid-Amerikaanse staat naar beneden te drukken, met blijvende armoede voor bijna het gehele volk, ongehoorde rijkdom voor een handvol handlangers van het Amerikaanse kapitaal, achterlijke economie, laag cultureel peil en politiekereactie.

K.V.P. EN P.V.D.A. IN DIENST VAN DE TRUMAN-MARSHALL-POLITIEK

De grootste partij, waarop het Amerikaanse imperialisme in Nederland steunt, is de K.V.P. Deze partij wordt geleid door vertrouwensmannen van de internationale Jezuiten-orde, die slaafs de orders van hun centrum in Rome opvolgen.

De internationale katholieke reactie, die jarenlang Hitler en Mussolini heeft gesteund, richtte zich na hun nederlaag op Amerika. De Amerikaanse dollarmacht is haar plecht-anker geworden. Met behulp daarvan hoopt zij haar middeleeuwse opvattingen een nieuwe kans van verwozenlijking te geven, haar kapitaal tegen de nationalisaties te beschermen en bovenal de vooruitgang en het communisme tegen te gaan.

Naast de K.V.P. is de Partij van de Arbeid tot de voornaamste medepligtige aan de Truman-Marshall-politiek in ons land geworden.

De ontknoping van het Indonesische drama, waarbij de P.v.d.A. haar volle steun gaf aan de koloniale oorlog, heeft velen van haar leden en aanhangers de ogen geopend voor het werkelijk karakter van deze partij. Er bleek, dat haar leiders Schermerhorn, Logemann, Jonkman e.a. slechts de uitvoerders zijn van de door het dollar-kapitaal voorgeschreven politiek van de olie- en rubbermaatschappijen, van de Koninklijke Petroleum, de Ned.-Indische ondernemers, hun banken en hun militaire cliënten (zie verklaring van Palar in de Veiligheidsraad).

De "socialistische", "progressieve", en "democratische" leuzen en resoluties van de P.v.d.A. bleken niets anders te zijn dan de dekmantel, die de zorgvuldige voorbereiding en steun aan het door Amerika geëiste koloniale oorlogsavontuur moet bedekken.

De politiek van loondruk van de P.v.d.A.-minister Drees, de landbouwpolitiek en voedselvoorziening van de P.v.d.A.-minister Mansholt in het belang van de Unilever, de onverhulde propaganda voor het Marshallplan door de P.v.d.A.-minister Vos, het aan de Amerikaanse richtlijnen aangepaste financiële

beleid van de P.v.d.A.-minister Liefstinck, dit alles zijn bewijzen voor de sterke Amerikaanse invloeden in de P.v.d.A., die tegen het belang van het Nederlandse volk werkzaam zijn.

Daarnaast zijn de Trotskistische elementen in de P.v.d.A. geheel in dienst van de dollar-propaganda getreden. De Trotskisten, zo genaamd naar hun voormalige aanvoerder Trotsky, een renegaat van de Russische communistische partij, die in dienst stond van de Engelse en andere geheime diensten en voornamelijk in de Sowjet-Unie als agent-provocatuer werkzaam was, zijn thans tot werktuigen van Truman-Marshall geworden.

De Trotskistische cel in de P.v.d.A., als waardige compagne van de witte cel van de Jezuïten-orde, vervult voornamelijk de rol van bestrijder van het communisme. De renegaat van het communisme, J. de Kadt, reeds ruim 20 jaren geleden als beroeps-scheurmaker uit de toenmalige Communistische Partij geroyceerd, speelt daarbij de hoofdrol. Zijn taak is, om door de verspreiding van het gehele register van Göbbels-leugens over de Sowjet-Unie, de overgave aan het dollar-kapitaal, als "kleinste kwaad" te bevorderen en de socialistische arbeiders en intellectuelen in de P.v.d.A. van het communisme af te schrikken. In het N.V.V. hebben de aanhangers van de P.v.d.A. door dik en dun de loondruk-politiek van de regering gesteund. Zij hebben de gerechtvaardigde acties der arbeiders op alle mogelijke wijze gesaboteerd en gebroken. De landarbeidersstaking in Groningen is een van de meest kenmerkende voorbeelden van stelselmatige scheurmakerij in de rijen der arbeiders, die in talrijke andere acties eveneens door hen ten uitvoer is gelegd.

De P.v.d.A.-invloed in het N.V.V. heeft de fusie van N.V.V. en E.V.C., die tot belangrijke versterking van de Nederlandse arbeidersklasse leiden zou, verhinderd. Het is aan deze onverbeterlijke handlangers van het kapitaal te danken, dat terwijl de ondernemers gemiddeld 20% winst maakten en de dividend-houders van de P.v.d.A.-minister Liefstinck vijftig procent verhoging van het dividend toegewezen kregen, de Nederlandse arbeiders in het afgelopen jaar niet meer dan in doorsnee vijf procent loonsverhoging wisten te bemachtigen.

En dat was nog uitsluitend aan de strijd van de Eenheids-vakcentrale te danken, hoezeer die ook door de regeringsgetrouwe bestuurders van het N.V.V. belemmerd werd.

Op elk gebied is de P.v.d.A. als voornaamste drijfveer opgetreden om de arbeidersklasse verdeeld te houden en de werkende bevolking van ons land krachteloos te maken, waardoor de Amerikaanse imperialistische invloeden steeds verder kunnen doorgaan ons land aan zich te onderwerpen.

De ervaring van de afgelopen jaren heeft geleerd, dat er in de politiek van de P.v.d.A. geen grein socialisme meer over is.

De politiek van de voormalige S.D.A.P., die ondanks haar misvattingen steeds een partij van de socialistische arbeidersklasse is geweest, leeft nog slechts voort als helle

fraseologie, die elk beginsel en elke inhoud mist en alleen bestemd is om de socialistische arbeiders en intellectuelen in haar rijen met een surrogaat te bevredigen.

Het Indonesische militaire avontuur heeft in de P.v.d.A. tot een diepgaande crisis geleid, die in volle gang is, doch slechts gedeeltelijk in de openbaarheid tot uiting komt. In grote kringen van de partij is een sterke misnoegdheid met de gevoerde politiek tot uiting gekomen. Talrijke links-staande leden, waaronder twee partijbestuurders (Palar en dr. Slotemaker) en verscheidene afd.-bestuurders, traden uit.

De Yankee-leiders van de P.v.d.A. zijn er echter tot nu toe nog in geslaagd hun politiek door te zetten en de macht in handen te houden. Dit is voornamelijk het gevolg van het optreden van de z.g.n. "principiële" opposanten (Ds. Buskes, van Heuven Goedhart, e.a.). Deze maken zich tot woordvoerders van de ontevreden socialistische arbeiders in de P.v.d.A. en oefenen critiek op de leiding, dikwijls op uiterst felle toon (Ds. Buskes noemde de houding van de leiding in het Indonesië-vraagstuk "verraad").

Terzelfdertijd houden zij vast aan de partij-formatie van de P.v.d.A., waarin socialistische arbeiders en intellectuelen naast politieke agenten van de trusts en propagandisten van de Amerikaanse reactie, op een beginselloze grondslag verenigd zijn.

Hun critiek tast deze grondslag van de P.v.d.A. niet aan, evenmin als de regerings-coalitie met de katholieke reactie. Integendeel. Ds. Buskes schreef, Ds. Banning witerende:

"Je bedoelt de regering en de partijleiding in volle overgave te steunen, ook, ja juist met de critiek van je principiële visie" - (Tijd en Taak, 4 Oct.).

Hij schreef ook: "Het gevaar, dat dreigt, bestaat hierin, dat zeer velen, die voor de P.v.d.A. voelden, van deze partij vervreemden, hetzij naar rechts, hetzij naar links, omdat zij deze partij met de regering vereenzelvigen en voor het regeringsbeleid verantwoordelijk stellen. Dit kan voor de P.v.d.A. noodlottig worden. Alle krachten moeten worden ingezet, om dat dreigende gevaar, ter wille van de partij en ter wille van ons volk, af te wenden", (Tijd en Taak, 11 Oct.).

Zo leidt het optreden van Ds. Buskes en de zijnen er toe, dat de leiders van de P.v.d.A. die verraad gepleegd hebben in de gelegenheid worden gesteld dit verraad voort te zetten en de P.v.d.A. als steunpunt door de Amerikaans-Engelse reactie in ons land te laten gebruiken.

Door het bewuste of onbewuste samenspel van deze "oppositie" met de leiding van de P.v.d.A. wordt deze partij juist tot datgene wat de reactie nodig heeft. De rechtse zaakwaarnemers van het Amerikaanse trustkapitaal oefenen daarin de macht uit, terwijl de zgn. opposanten de taak toevalt om de sociaal-democratische arbeiders en intellectuelen met radicale en socialistisch flinkende frasen aan deze leiders uit

te leveren en hen, bovenal, van eenheid met de communisten af te houden.

VOORUITZICHTEN VAN DE DEMOCRATISCHE STRIJD IN NEDERLAND

In de huidige omstandigheden staat als voornaamste taak voor de Nederlandse werkers van stad en land de verdediging van de nationale zelfstandigheid, de democratie en het levenspeil van het Nederlandse volk tegen het Amerikaanse imperialisme.

Evenals in de oorlog, toen het tegen het Duitse imperialisme ging, zal daarbij de arbeidersklasse de spits moeten afbijten en rust op de Communistische Partij de taak daarbij vooraan te gaan. Op haar rust de taak om alle werkers, in de eerste plaats de eerlijke sociaal-democraten en communisten, alle democraten, alle goede Nederlanders, te verenigen.

In de afgelopen tijd kwam het verzet tegen de trustheerschappij reeds tot uiting in talrijke stakingen der arbeiders, in acties van ambtenaren en overheidspersoneel, landbouwers en tuinders, en kleine producenten, zoals in de bakkers-staking.

In deze acties trad een toename van de kracht en de activiteit van het werkende volk aan de dag, zij het nog in geringe mate. In de stakingen vormde zich, in bijna alle gevallen, de eenheid van de arbeiders in de bedrijven, zowel van de E.V.C.-ers als N.V.V. en confessionele arbeiders.

In de actie tegen de koloniale oorlog kwam bij gelegenheden een breed front tot stand.

De invloed van de Communistische Partij is gestegen. De komende ontwikkeling zal een verscherping van de economische toestand in ons land brengen.

De regerings-politiek, afgestemd op de belangen van de internationale trusts en concerns en de export-industrie, is er op gericht het algemene kosten-peil met kunstmatige middelen zo laag mogelijk te houden.

Dit komt neer op:

- a) het verder omlaag drukken van het levenspeil van de arbeiders en het kantoorpersoneel door het geleidelijk verder loslaten van de prijzen en het zoveel mogelijk tegenhouden van de aanpassing der lonen en salarissen aan de gestegen prijzen,
- b) het zo laag mogelijk drukken van de richtprijzen voor de land- en tuinbouw,
- c) het laaghouden van de winstmarges der kleine neringdoenden en kleine producenten,
- d) het zoveel mogelijk beperken van de staats-uitgaven voor subsidies op geïmporteerde goederen, de salarissen van het overheidspersoneel en de sociale voorzieningen.

De overheersing van het Amerikaanse en Engelse imperialisme met daarbij behorende bevoordeling van de export-bedrijven, geschiedt ook ten koste van de ondernemingen die voor de binnenlandse markt werken.

Er ontwikkelt zich een nieuwe, grote belangentegenstelling binnen de bourgeoisie. Aan de ene kant profiteren de ondernemers en handelaars, die met het Amerikaanse en Engelse grootkapitaal verbonden zijn, van de huidige toestand. Aan de andere kant worden die groepen, die voor de binnenlandse markt werken, in het bijzonder de middenstand en de landbouwende bevolking, tot verzet tegen de regeringspolitiek gedreven.

De oorlog in Indonesië, die een slepend karakter heeft gekregen, zal verder als een kanker aan het economische leven blijven vreten en steeds meer verzet bij de bevolking ontmoeten, van wie zware offers aan goed en bloed worden geëist.

De uitbuitingsmogelijkheden voor het koloniële kapitaal zijn in Indonesië voor een belangrijk deel weggevallen. Het algemeen verval van het kapitalistische stelsel, waarvan de functionering ondermijnd wordt door corruptie, speculatie en zwarte praktijken van hoog tot laag, zal de economische moeilijkheden bespoedigen. Het intreden van een economische crisis in de Verenigde Staten zal ingrijpende gevolgen ook in ons land hebben. Indien deze gepaard gaat met een verlaging van de wereldmarktprijzen, zullen de ondernemers een aanval op de lonen ondernemen, en zal opnieuw werkloosheid zijn intrede doen.

De gehele ontwikkeling zal in de komende tijd niet kunnen nalaten ook in de politieke verhoudingen tot uitdrukking te komen.

Zij zal een crisis in de burgerlijke politieke partijen veroorzaken, waarbij een samentrekking van de reactionaire krachten dreigt.

Tegelijkertijd zal men pogen de ontevreden middenklassen op te vangen. Een symptoom daarvan is de poging van de gewezen P.v.d.A.-bestuurder Mr. Oud en anderen, om een nieuwe "midden-partij" op te richten.

Het is de taak van onze partij om met bewustzijn en energie alle krachten van het werkende volk, die door het Amerikaanse en Engelse imperialisme gedupeerd worden, te verenigen, al het verzet tegen de trustoverheersing in een bedding te leiden, er politieke inhoud en vorm aan te geven en in de strijd tegen de dollar-overheersing te brengen.

Zij moet bovenal de eenheid van de arbeidersklasse bevorderen, en de hoeksteen daarvan, de eenheid van de vakbeweging, die in de bedrijven groeit en die langs de snelste weg bereikt kan worden door de fusie van E.V.C. en N.V.V.

Zij moet de banden met de Indonesische vrijheidsbeweging sterker maken, die belichaamd in de Republiek, moedig tegen de aanvallen der koloniale reactie stand houdt.

De Indonesische vrijheidsbeweging is de voornaamste bondgenoot van het Nederlandse werkende volk, voor de vrijheid en zelfstandigheid, en de samenwerking van beide volkeren

van Nederland en Indonesië.

Ook in ons land zijn de krachten van de vooruitgang sterker dan die van de reactie.

Deze kan zich alleen handhaven, dank zij de verdeeldheid van de democratie en in het bijzonder van de arbeiders.

De ontwikkeling gaat echter in gunstige richting en schept de mogelijkheid het vooruitstrevende en democratische volk naar de overwinning te leiden.

ONS PLAN

De voornaamste grondslag voor de actie van onze partij is het nationaal Welvaartsplan.

Op het Partij-congres in Januari 1946 zeide pg. Wagenaar in zijn inleiding over de productie:

"Vroeger vormden wij de schakel tussen Centraal Europa (speciaal Duitsland) en de overige (speciaal de Atlantische) wereld. Door de Duitse nederlaag en de sterke opkomst van de Sowjet-Unie en Oost-Europa kunnen wij de schakel worden tussen dit deel van de wereld en de rest".

Dit was het uitgangspunt voor de "Stellingen voor een Nationaal Welvaartsplan", door het Partijbestuur in Mei j.l. gepubliceerd, die op het Welvaartscongres te Den Haag op 13 Sept. j.l. werden behandeld.

Het doel van dit plan is in de eerste plaats het veroveren van economische zelfstandigheid voor ons land, de voorwaarde en enige garantie voor zijn nationale zelfstandigheid, en hiermede verbonden, het scheppen van nieuwe welvaart door een uitgebreide economische samenwerking met de vredelievende, democratische landen van Oost-Europa, alsmede met de Socialistische Sowjet-Unie.

Het plan onzer partij heeft in ruile kring de aandacht afgedwongen. Het is in het bijzonder door de rechtse en zgn. opposante elementen van de P.v.d.A. aangevochten. Beiden beschuldigen er ons van Nederland aan de Sowjet-Unie te willen ketenen.

Deze beschuldiging mist alle grond.

Het plan gaat niet uit van enige buitenlandse "hulp" of het aangaan van enige verplichting tegenover een ander land. Het beoogt de mobilisatie van onze eigen nationale krachten, zowel het kapitaal als de arbeidskracht en het benutten van de aardrijkskundige ligging en kwaliteiten van ons land. De betrekkingen met de Oost-Europese landen en de Sowjet-Unie, die in ons plan zijn voorzien, gaan niet verder dan normale handelsbetrekkingen en economische samenwerking met volledig behoud van de Nederlandse zelfstandigheid, zowel naar het Oosten, als naar het Westen.

De zgn. linkse critiek op ons plan houdt in, dat het niet socialistisch zou zijn en dat ons streven naar nationale zelfstandigheid in strijd zou zijn met het marxisme.

De werkelijkheid is, dat de bevrijding van de dollarslavernij de eerste voorwaarde vormt om stappen op de weg naar het socialisme te zetten.

Zowel de rechtse als de zgn. linkse critiek hebben dit gemeen, dat zij, gewild of ongewild, de Truman-politiek dienen.

DE GROEIENDE KRACHTEN VAN SOCIALISME EN VOLKS-DEMOCRATIE

In zijn verzet tegen de overheersing van het Amerikaanse imperialisme, staat het werkende volk van Nederland niet alleen.

In de gehele wereld groeien de krachten van het socialisme en de volks-democratie.

Het bolwerk van het socialisme, de Sowjet-Unie, herstelt zich snel van de in de oorlog geleden schade en zwelt van nieuwe kracht op elk gebied.

In Oostelijk Europa werden de resten van het fascisme en de samenweerders, in dienst van de Amerikaanse reactie, vernietigende slagen toegebracht.

Onder aanvoering van de samenwerkende communistische en sociaal-democratische partijen bouwen de volkeren van de Oost-Europese landen in snel tempo hun economische en politieke macht op en maken zich van de dollar-reactie onafhankelijk.

In China boeken de democratische volkslegers overwinning op overwinning over de Amerikaanse Quisling Tsjang Kai Tsjek. In Indonesië handhaaft zich de democratische Republiek, de arbeidersbeweging en de boerenorganisaties ontwikkelen zich in het vuur van de oorlog en smeden hun ervaren en geharde kaders. In bijna alle landen van Europa en Azië gaat de communistische partij vooruit.

Een hoopvol teken is de groei van de Socialistische Eenheidspartij in de Oost-zone van Duitsland.

Daar nadert de uitroeiing van de resten van het Hitlerdom zijn voltooiing, de Pruisische Jonkers zijn vernietigd en hun landgoederen zijn onder de arme boeren en landarbeiders verdeeld, de grote industrieën zijn genationaliseerd en werken onder controle van de arbeiders-raden, een democratisch staatswezen is in opbouw.

Ook in de Westelijke zone groeit de communistische partij van Duitsland snel, ondanks de scherpe vervolgingen van de zijde van de Anglo-Amerikaanse en Franse bezetters.

De volkeren van de Geallieerde landen hebben tegen de barbaarse Hitlermacht gevochten, niet alleen voor hun eigen vrijheid, maar ook om het Duitse volk daarvan te bevrijden en weer een plaats in de wereld in te ruimen als vredelievende en democratische natie, die de door haar schuld veroorzaakte schade herstelt en haar bijdrage levert voor de wereldvrede.

Het ontwaken van de democratische krachten in Duitsland vormt een der grootste hinderpalen voor de plannen der Amerikaanse en Engelse imperialisten.

HET INTERNATIONALE INFORMATIE-BUREAU

De oprichting van een Internationaal Informatie Bureau van de negen sterkste communistische partijen van Europa

betekent een belangrijke stimulans voor de strijd van de arbeiders van alle landen voor vrede, democratie en nationale zelfstandigheid.

Het is zoals in de oproep van deze negen communistische partijen gezegd wordt: "De strijd tussen de(ze) twee kampen, tussen het imperialistische en het anti-imperialistische kamp speelt zich af te midden van de voortgezette verscherping van de algemene crisis van het kapitalisme, de verzwakking van de kapitalistische krachten en de versterking van de krachten van het socialisme en de democratie" ...

"Het voornaamste gevaar voor de arbeidersklasse bestaat op het ogenblik in de onderschatting van haar eigen krachten en de overschatting van de krachten van het imperialistische kamp" ...

"Indien zij (de communistische partijen) de kunst verstaan zich in hun strijd tegen de pogingen om hun landen economisch en politiek tot slavernij te brengen, aan het hoofd stellen van alle beschikbare krachten voor de verdediging van de nationale eer en van de nationale onafhankelijkheid, zal geen der plannen tot knechting van Europa en Azië verwezenlijkt kunnen worden".

DE TAKEN VAN ONZE PARTIJ

Onze partij is sinds het vorige congres belangrijk vooruitgegaan. Bij de verkiezingen in Mei-Juni 1946 wist zij zich als vierde grote partij van ons land te classeren, met meer dan een half miljoen stemmen. De ontwikkeling van de internationale, voor ons gunstige factoren en de voortgaande verscherping van de toestand in Nederland en Indonesië, stellen onze partij de mogelijkheden in het vooruitzicht binnen afzienbare tijd een doorslaggevende kracht in ons land te worden en een ommekeer in de politieke machtsverhoudingen te bewerkstelligen.

Het is echter duidelijk dat de komende tijden veel zwaardere eisen aan onze politieke slagvaardigheid en eenheid, aan de standvastigheid van onze kaders en leden, aan de vlotte werking van onze organisatie en de werfkracht van onze pers en propaganda zullen stellen, dan in het tijdsverloop sinds het einde van de oorlog.

Harde en felle strijd ligt voor de boeg, waarbij de tegenstanders tot alle middelen, brutale en listige, hun toevlucht zullen nemen.

Een van de voornaamste taken van ons Kerstcongres bestaat in het voorbereiden van de partij, op politiek, ideologisch en organisatorisch gebied voor deze komende tijd.

Deze voorbereiding omvat de volgende punten:

1. De uitwerking van een politieke grondslag voor de vereniging van alle nationale en democratische krachten.

Deze politieke grondslag moet berusten op:

- a) het Nationale Welvaartsplan. Dit moet verder worden

geconcretiseerd, verder uitgedragen, zoals reeds door het congres in Den Haag is aangevangen, verdedigd tegen de aanvallen van de reactie, van de rechtsen en quasi-marxisten van de P.v.d.A.

- b) het herstel van de vrede in Indonesië, de opbouw van de samenwerking met Nederland, de verdediging van de Indonesische Republiek tegen het Amerikaanse en Engelse imperialisme en zijn Nederlandse handlangers.
- c) vrede en ontwapening, terugtrekking van de troepen uit Indonesië en het terugbrengen van het militaire apparaat tot op een minimum, ondersteuning van alle vredeskrachten in de wereld.

2. Het uitwerken van de tactiek bij het verenigen van communisten en sociaal-democraten in de gemeenschappelijke actie.

De strijd tegen de rechtse en zgn. opposante leiders van de P.v.d.A. en van de trotskistische provocateurs enerzijds, en het stroven naar vereniging van de communistische krachten met de eerlijke sociaal-democraten, de katholieke, christelijke en andere democratische krachten.

3. De versterking van het ideologische bewustzijn der partij en de strijd tegen reactionaire ideologieën.

De verdieping van de kennis van het marxisme-Leninisme, van zijn wijsgerige grondslagen, de verhouding van de partij tot de godsdienst en de kerken, de moraal van het socialisme.

DE ZELFCRITIEK,

HET MIDDEL TOT HET SMEDEN DER PARTIJ

In de voorbereiding voor de komende strijd moet onze Partij tot een politiek volkomen eensgezinde, strijdvaardige en hecht-reorganiseerde partij van de arbeidersklasse worden gesmeed.

De partijconferentie, die in Nov. '46 te Amsterdam plaats vond, wijdde veel aandacht aan deze taak. Niettemin zijn bij spanningen in de politieketoestand, zoals de verscherpte anti-communistische campagne, de militaire actie in Indonesië en in de stakings-acties in de bedrijven, herhaaldelijk wankelingen, gemis aan zelfvertrouwen, defaitisme of het overslaan naar het andere uiterste, de radicale frase, bij functionarissen en delen van de partij voorgekomen.

Een grote argeloosheid bestaat nog in de gehele partij ten opzichte van de activiteit van onze vijanden tot het indringen in onze partij, het brengen van vijandelijke invloeden onder onze leden en aanhangers, het ondermijnen van de discipline en het bedrijven van spionage.

Reeds voor de oorlog, toen onze partij nog klein was, volbrachten daarin agenten van de Nederlandse politie, van de Gestapo, van de Britse geheime dienst en andere vijandelijke instellingen hun vuile werk, dat vooral tijdens de bezetting

grote schade veroorzaakte.

Na de oorlog ligt het voor de hand, dat onze vijanden moeite noch kosten sparen om op zo groot mogelijk schaal te poggen in onze partij en rondom onze partij onze strijd te schaden, inlichtingen te verzamelen en onze partijgenoten te beïnvloeden en te corrumperen.

Dit wordt hun vergemakkelijkt door de verbindingen, die in de laatste jaren der illegaliteit tussen onze partij en de burgerlijke verzetsbewegingen bestonden. In deze burgerlijke verzetsbeweging werkten vele agenten van de Britse en Amerikaanse geheime diensten en tal van personen uit deze bewegingen zijn ook na de oorlog aan deze diensten verbonden gebleven.

Het is voor de beveiliging van onze partij absoluut geboden, relaties uit de illegaliteit met personen, waarvan de goede trouw niet volledig gebleken is, te verbreken.

Het is nodig in de partij een scherpe politieke waakzaamheid te wekken, de partij van vijandelijke indringers te zuiveren en haar daartegen te beveiligen.

Daar een actieve zelfcritiek in de gehele partij moet het politiek bewustzijn versterkt, onverzoenlijk tegen wankelingen en fouten worden gestreden en door een diepgaande discussie het inzicht van de partij worden gescherpt.

Op het Congres zal een wijziging van de partij-statuten aan de orde moeten worden gesteld, waarbij het partijbestuur gemachtigd wordt leden, die stelselmatig de partijpolitiek vervalsen, de discipline niet in acht nemen of persoonlijk onbetrouwbaar zijn gebleken, na uitgebracht rapport van de Centr. Politieke Contrôle-Commissie, uit de partij te royeren.

HET KADER-VRAAGSTUK

Van het grootste belang voor de politieke activiteit en de organisatie van de partij is de samenstelling van het partijbestuur en het kader in het algemeen.

De leidingen en kaders zullen in hun grote meerderheid uit de arbeidersklasse moeten voortkomen en met haar zijn verbonden. Er moet meer durf aan de dag worden gelegd bij het naar voren halen van nieuwe, energieke krachten. Wij mogen daarbij geen angst er voor hebben, dat misgrepen kunnen worden gedaan, of voor wat de tegenstanders er van zeggen, doch desnoods zo lang de functionarissen wisselen tot de juiste man of vrouw op de juiste plaats zit.

Bij de samenstelling der kaders zijn de inzichten, die Dimitroff in zijn werk: "De strijd tegen het Fascisme" gaf, nog steeds van toepassing. Hij zeide daarin:

Door welk fundamenteel richtsnoer moeten wij ons bij het uitkiezen van het kader laten leiden?

1e. Door een diepe toewijding aan de zaak der arbeidersklasse, - door de trouw aan de partij, beproefd in de gevechten, in de gevangenschappen, voor de rechtbank; - in het

aangezicht van de klasse-vijand.

2e. Door het ten nauwste verbonden zijn met de massa: leven voor de belangen van de massa, - de polsslag voelen van het leven van de massa, - haar stemming en eisen aanvoelen. Het gezag der leiders van onze partij-organisatie zal in de eerste plaats hierop moeten berusten, dat de massa in hen haar aanvoeders ziet, - zich door haar eigen ervaring, - in hun vastberadenheid en zelfverloochening in de strijd, overtuigt van hun bekwaamheid om leiders te zijn.

3e. Door het vermogen: zich zelfstandig te oriënteren in de situaties en de verantwoordelijkheid voor besluiten niet te vrezen. Niet hij is een leider, die bang is om verantwoordelijkheid op zich te nemen. Niet hij is een bolsjewick, die geen initiatief aan de dag kan leggen, die oordeelt: "ik voer slechts uit, wat men mij zal zeggen". Slechts hij is een werkelijke bolsjewistische leider, die zijn hoofd niet verliest in de ogenblikken van de nederlaag, - die niet hoogmoedig wordt in de ogenblikken van succes, - die een onverbrekelijke vastheid aan de dag legt bij het ten uitvoer brengen van de besluiten. Het best zullen de kaders zich ontwikkelen en groeien, wanneer zij voor de noodzakelijkheid worden geplaatst, zelfstandig een concrete strijdtaak te vervullen en wanneer zij de volle verantwoordelijkheid daarvoor op zich voelen rusten.

4e. Door gedisciplineerdheid en bolsjewistische gestaaldheid, zowel in de strijd tegen de klasse-vijand, als in de onverzoenlijkheid tegenover alle afwijkingen van de lijn van het bolsjewisme.

Wij moeten des te sterker de nadruk leggen op de noodzakelijkheid van deze voorwaarden voor een juist uitkiezen van het kader, omdat in de praktijk heel dikwijls aan zulk een kameraad, die b.v. literair juist weet te schrijven, noch spreekt, maar die geen man van de daad is en niet deugt voor de strijd, de voorkeur wordt gegeven boven een andere kameraad, die misschien niet zo goed kan schrijven en spreken, maar die standvastig is om in de strijd te gaan en de anderen in de strijd te voeren. Zijn soms de gevallen gering in aantal, dat een toegewijde man van de massa, een waarachtige arbeider-aanvoerder, door een sectariër, een doctrinair, een prater wordt verdrongen?

DE SCHOLING

De kaderscholing en de scholing der leden heeft sinds de Partijconferentie van Nov. 1946 belangrijke vooruitgang geboekt.

In de Centrale Partij-school hebben 250 pg. een maand scholing gehad.

Deze scholing leverde ook het kader voor de scholing in districten en afdelingen, die op nieuwe leest werd geschied. Over het algemeen is het scholingswerk nog voor veel uitbreiding vatbaar.

De Centrale Partijschool moet met een langere cursus worden uitgebreid, waarin hogere scholing wordt gegeven. Speciale cursussen voor organisatie-werk, journalistiek werk, werk in massa-organisaties en plattelandswerk zijn, naast de reeds bestaande speciale cursussen, noodzakelijk. Voor de ledenscholing moet het materiaal belangrijk verbeterd, actueler en eenvoudiger worden gehouden.

VERSTERKING VAN ONZE PERS EN HAAR VERSPREIDING

De inhoud van "De Waarheid" is niet altijd in overeenstemming geweest met de politieke richtlijnen van het partijbestuur, waardoor niet altijd een juiste politieke oriëntering aan de lezers en de partij werd gegeven.

De oorzaak daarvan was een individualistisch optreden van enkele redacteuren, het gebrek aan vaste leiding en collectieve samenwerking in de redactie. Het dag. bestuur der partij heeft reeds verscheidene malen gepoogd hierin verbetering te brengen, doch met onvoldoend resultaat.

Een nieuwe reorganisatie van de redactie is begin October doorgevoerd. Zij zal moeten leiden tot de opbouw van een communistische collectief in de redactie, dat nauw met de partijleiding en met de partij is verbonden en in staat is de partij-politiek op voor de massa duidelijke en strijdvaardige wijze uit te dragen.

Daarbij zullen het nieuws en het culturele gedeelte van de krant steeds verbeterd moeten worden.

De zakelijke leiding van de krant en de organisatie van de verspreiding moeten verbeterd worden. Hier is een vastbesloten strijd tegen bureaucratisme en zelfvoldaanheid nodig. De partij moet zich tot taak stellen de opbouw van de eigen drukkerij in "Felix Meritis" spoedig te voltooien en de daartoe nodige gelden in te zamelen.

Voor het congres moet de partij zich ten doel stellen duizenden nieuwe abonné's te werven. De vorming van de Lou-Jansenbrigades heeft succes gebracht. Zij moeten worden uitgebreid. Het maandschrift "Politiek en Cultuur" beantwoordt noch wat zijn inhoud, noch wat zijn verspreiding betreft, aan de eisen, die onze partij aan een theoretisch strijd- en studie-organ moet stellen. Kaderebrek heeft hierbij een grote rol gespeeld, waarin door de partij op korte termijn moet worden voorzien. "Politiek en Cultuur" moet een levendig, strijdvaardig en bevattelijk geschreven orgaan worden, een wapen in de ideologische strijd van de partij, dat zijn lezers in de theorie van het Marxisme-Leninisme opvoedt en medehelpt de toepassing van onze theorie in de byzondere Nederlandse verhoudingen uit te werken.

Daarnaast heeft het een culturele rol te vervullen, door het bekend maken van zijn lezers met de problemen van de kunst, literatuur en wetenschappen en het publiceren van het werk van vooruitstrevende kunstenaars en wetenschapsmensen.

DE ORGANISATIE-VRAAGSTUKKEN

Onze partij telde op 1 September 1947 ruim 53.000 leden, die in 381 afdelingen en 17 districten zijn georganiseerd. In de laatste maanden heeft de organisatie en het werk in de bedrijven goede voortgang gemaakt.

Er werden talrijke bedrijfskernen opgericht en er werden 55 periodiek verschijnende bedrijfskranten uitgegeven, met een gezamenlijke oplage van 25.000 ex. Op het werk in de bedrijven moet de partij haar voornaamste krachten concentreren, met het doel in alle belangrijke bedrijven kernen te vormen.

De uitgaven van lectuur, bedrijfskranten, brochures e.d. moet op grote schaal in de bedrijven worden georganiseerd. Het Partijcongres zal nieuwe richtlijnen moeten geven voor het organisatiewerk, met het doel de organisatie vlotter te doen werken en de partij verder tot een massa-partij uit te bouwen.

Ter discussie van deze vraagstukken zal een afzonderlijke ontwerp-resolutie over de organisatie aan de partij worden voorgelegd.

HET PLATTELAND

De komende tijd zal een steeds stijgende ontevredenheid op het platteland te zien geven, waarvan de eerste uitingen reeds merkbaar zijn.

Onder deze omstandigheden is een belangrijke versterking van het plattelandswerk geboden, op de grondslag van een actueel program van eisen. Een nieuw agitatie-orgaan der partij voor het platteland moet worden gesticht, met een populaire, politieke inhoud, naast behandeling van de vakbelangen van boeren en tuinders. De "Nieuwe Koers" heeft aan deze behoefte tot nu toe niet voldaan. Daarnaast is de uitgave noodzakelijk van korte brochures over landbouwvraagstukken.

Over het werk op het platteland zal de partij eveneens een aparte ontwerp-resolutie worden voorgelegd.

DE PROPAGANDA

Sinds Mei 1946 zijn door het Partijbestuur 5 landelijke manifesten uitgegeven met een gezamenlijke oplage van 5.600.000 exemplaren. Er werden 508.000 partijbrochures verkocht. Door de propaganda-afdeling zijn in die periode 260 openbare vergaderingen georganiseerd. Aan de 1 Mei-vergaderingen in 1947 namen in het gehele land circa 150.000 bezoekers deel.

Door de districten zelve zijn talrijke kleinere vergaderingen belegd. Echter is het werk met kleine, goedvoorbereide vergaderingen met geoefende sprekers nog veel te gering. Hierop zal in de toekomst de nadruk moeten worden gelegd. Daarbij zal er voor gezorgd moeten worden, dat actuele onderwerpen gekozen worden en dat zij op zulk een wijze aangekondigd worden, dat de vergadering door de bevolking als een

belang wordt gevoeld. De Propaganda-afdeling moet worden versterkt en een goed-functionerend apparaat daarvoor worden opgebouwd.

De propaganda door middel van de film biedt steeds grotere mogelijkheden. Door de partij werden in totaal 81 filmvoorstellingen georganiseerd met tezamen 30.756 bezoekers! Ook de zangkoren bieden een goed perspectief. Wij beschikken thans in het land over 33 zangkoren met tezamen ruim tweeduizend leden.

Over het propagandawerk zal de partij een afzonderlijk ontwerp-resolutie worden voorgelegd.

HET GEMEENTERAADSWERK

De laatste gemeenteraadsverkiezingen hadden tot resultaat, dat het aantal gemeenteraadsleden ongeveer 500 werd en het aantal wethouders 35.

De zwakte in ons gemeenteraadswerk is nog steeds, dat er te weinig initiatief van de gemeenteraadsleden en wethouders uitgaat. De directe belangen van de inwoners worden zowel in de raad als in de colleges van B. en W. te weinig of onvoldoende aan de orde gesteld. Nog steeds is het contact van onze fracties met de afdelings- en districtsbesturen slecht. De besturen houden zich te weinig met het optreden van onze partijgenoten in de gemeenteraad bezig en zijn niet voldoende doordrongen van de belangrijkheid van het gemeenteraadswerk voor onze partij.

Voor de vraagstukken, die niet direct ter plaatse door de afdelings- of districtsbesturen te overzien waren, en ter voorlichting van de vraagstukken van algemene aard, werd door het partijbestuur een informatiebureau ingesteld. Ook het contact met dit bureau werkt nog niet in alle opzichten bevredigend. Met hetzelfde doel werd het blad "Staat en Raad" uitgegeven, dat in een behoefte voorziet, maar veel verbeterd zou kunnen worden.

Eerste vereiste voor deze verbetering is een grotere medewerking van de raadsleden zelf door het schrijven van artikelen over actuele vraagstukken, die voor allen van belang zijn.

Tijdens het Congres zullen conferenties gehouden worden over:

1. organisatie en propaganda,
2. bedrijfswerk,
3. plattelandswerk,
4. scholing,
5. gemeenteraadswerk,
6. vrouwenwerk,
7. jeugdwerk.

De delegaties naar het congres worden op de districtsconferenties gekozen, volgens de norm van een afgevaardigde met beslissende stem op tachtig leden. Er kunnen ook afgevaardigden met beraadslagende stem gekozen worden.

- 21 -

Op de districts-conferenties worden ook de kandidaten voor het nieuwe Partijbestuur voorgesteld. (Zie Statuten).

Amsterdam, 1 November 1947.

No.: 14-6446

Discussie over
fouten der C.P.N.

1. x.

Handwritten signature

OP KAART
ACD/46
DAT: 27-5
PAR: 8

Handwritten signature

Geheim

6.151 13.416
0128
27 MEI 1950
ACD 86130

Tijdens bijeenkomst op partijbureau Amsterdam van Verhey, Baruch, Brandenburg, Rie de Roos, Henk Teeuwen en enkele anderen (medio Mei '50) ontstond discussie tussen:

1. Henk Teeuwen en 2. Ton Verhey

over nalatigheden c.q. in -activiteit der C.P.N.-

1= partij loopt achter de politieke toestand aan, presteert zelf niets, heeft gebrek aan initiatief. Als we iets willen zijn we daartoe geïnspireerd door de Sovjet of de Fransen.

2= je ziet dat verkeerd, partij heeft wel initiatief getoond, b.v. Vrouwenbeweging, illegaliteit, L.B.C. enz.

1= Is geen initiatief maar na-aperij van hetgeen de Sovjet ons al jaren geleden getoond heeft. Onze C.P.N. heeft zoals ze thans is practisch geen reden van bestaan.

En als we eens wat willen worden er veel convocaties en opdrachten verstuurd. De opzet is dat er bijv. 500 kameraden aan deelnemen, doch er komen er maar 50. En degenen die het voorbeeld moeten geven, de vrijgestelden bijv., blijven rustig achter hun bureau zitten in plaats van mee te doen en óók hun partijplichten na te komen. Als ik het congres in R'dam had kunnen bijwonen zou ik hebben voorgesteld de vrijgestelden hierover opdracht te geven.

Jaap Brandenburg tot Baruch en Verhey: "Als we met z'n drieën dus de straat op gingen om mee te colporteren zouden we zo 100 kameraden bij elkaar krijgen, want die zouden het fijn vinden als ze met ons samen werden opgemerkt".

1= dat is een soort "zelfvergoding".

Brandenburg: nou ja, 't is maar flauwe kul".

2= ik geef toe dat de partij fouten heeft gemaakt, maar gebrek aan initiatief ben ik niet met je eens. Dat veel mislukt komt omdat zich vaak onverwachte dingen voordoen en omdat we zoveel tegenwerking hebben.

1= Dat is 't juist. Alvorens een initiatief tot uitvoering te brengen moet eerst worden overwogen welke omstandigheden zich kunnen voordoen. Onverwachte dingen en tegenstand der reactie moeten in het uitvoeringsplan zijn verrekend.

Neem nu b.v. de havenactie. Wij hebben actie voor havenstaking geproclameerd, maar ik kom tot de conclusie dat -als we niet heel erg oppassen- deze actie tot mislukken is gedoemd, en wel omdat deze actie organisatorisch en financieel niet voldoende is voorbereid en omdat wij op het geheel te zeer de partij-stempel gezet hebben.

2= Als communist moeten we wel de wapentransporten veroordelen.

1= We hadden er ons achter kunnen zetten, maar nooit de Vredesraad moeten gebruiken. We zouden meer hebben gehad aan een goed werkende Vredesraad zonder partijgenoten dan een onvoldoende werkende Vredesraad met partijgenoten (zoals nu).

1= (pas ontslagen uit sanatorium) wordt zichtbaar moe en breekt discussie af.

Geheim

Jan Ledder(Haarlem) op vraag van Brandenburg hoe hij er over denkt:

"Ben grotendeels met Teeuwen eens. Maar ik zou nog willen zeggen: Jullie moeten de partijgenoten eens een poos rust gunnen, we moeten een poos ophouden met Strijd, strijd en nog eens strijd".

Iedere partijgenoot die nu bij een distr. of afd.bestuurder komt krijgt zonder makkeren een opdracht tot strijd, tot strijd op straat(colportage), in zijn bedrijf en in zijn naaste omgeving. De mensen worden er moe van. Jullie moeten eens begrijpen dat moeder de vrouw kriegelig wordt als haar man na zijn thuiskomst uit de fabriek, elke avond op stap moet en de rest van zijn tijd thuis als maar moet praten over de partij en over strijd".

Baruch: "Kameraad, jij slaat de spijker op z'n kop". Einde.

14 24 Mei 1950

Aan het:
Hoofd van de B.V.D.
Javastraat 68
's-Gravenhage.

I.D. 244 Partijbestuur

Bylage 5/258

Resolutie

van
het

Partijbestuur

der

C.P.N. (De Waarheid)

**Over de strijd tegen opportunisme
en burgerlijk-nationalisme en
de naaste taken der Partij**

Resolutie van het Partijbestuur
der C.P.N. (De Waarheid)

Inleiding

Waarde Partijgenoten.

Bijgaande resolutie is door het Partijbestuur in een tweetal zittingen besproken en aangenomen. Deze resolutie sluit aan op de Open Brief van Juli van dit jaar, waarin een analyse werd gegeven van de oorzaken, die hadden geleid tot de verkiezingsuitslag van de 7e Juli. De resolutie bevat een diepgaander onderzoek naar de oorzaken van de fouten en gebreken, dan oorspronkelijk in de Juli-brief mogelijk was, zij legt de wortels bloot van deze fouten en gebreken en gaat daarvoor terug tot aan de periode van de bezettingstijd.

Zij beperkt zich echter niet alleen tot het aanwijzen daarvan, maar geeft de richtlijnen aan tot verbetering van het werk.

De Partijleiding legt deze resolutie aan alle partijgenoten voor, om hun oordeel te vragen over het werk der Partij in de afgelopen periode en om met de partijgenoten te beraadslagen, welke wegen in de naaste toekomst moeten worden gegaan.

Het Partijbestuur wekt daarom alle partijgenoten op, om de resolutie grondig te bestuderen en hun mening daarover kenbaar te maken op de komende ledenvergaderingen en districtsconferenties, of in schriftelijke discussie in ons weekblad Voorwaarts, opdat de resolutie zal leiden tot een krachtige versterking van het werk van onze Partij op politiek- en organisatie-gebied.

De discussie over de resolutie mag zich echter niet beperken tot het werk in het algemeen, maar de resolutie moet tevens de grondslag vormen voor een kritisch onderzoek van het werk der Partij in de districten en afdelingen.

Resolutie van het Partijbestuur der C.P.N. (De Waarheid)

1. Het Partijbestuur stelt vast dat de gebeurtenissen in de wereld de ontleding bevestigen, die in 1947 door de conferentie der Communistische Partijen te Warschau werd gegeven, n.l. dat „de strijd tussen het imperialistische kamp en het kamp van de democratie en het socialisme zich in het teken van de voortdurende verscherping van de algemene crisis van het kapitalisme, van de verzwakking van de krachten van het kapitalisme en de versterking van de krachten van het socialisme en de democratie ontwikkelt”.

Deze versterking blijkt uit:

de opgang der productie en verhoging van het levenspeil in de Sowjet-Unie en landen der volksdemocratieën;
het inslaan van de weg naar het socialisme in de gewichtigste volksdemocratische landen;
de stormachtige opmars van de Chinese volkslegers en de verhoogde activiteit der massa's in Azië en vooral in Indonesië, onder leiding van de P.K.I.;
de toenemende weerstand der volksmassa's in de Marshall-landen, vooral in Frankrijk;
de nederlaag van Dewey, de kandidaat van de openlijke agressieve politiek, bij de presidentsverkiezingen in de V.S.

In ons land gevoelt de werkende bevolking de eerste uitwerking van het Marshallplan in de vorm van duurte, stijging der lasten en een beginnende afzeterisis in de landbouw.

Dit heeft reeds tot een opleven van de weerstand der arbeiders geleid: oppositie in het N.V.V. en de confessionele vakorganisaties, het ondersteunen van de eis tot f 2.50 duurtetoeslag van de E.V.C. in ruime kring, het stellen van nieuwe looneisen en protesten tegen de duurte in de bedrijven, tot partiële stakingen toe. Hierdoor, en door de onoplosbare moeilijkheden voor het Nederlandse imperialisme in Indonesië, verscherpen zich de tegenstellingen binnen de regeringscombinatie Drees-Stikker en komt deze op wankelende basis te staan.

In het kamp van de imperialisten worden de oorlogsvoorbereidingen voortgezet: de overgave van de oorlogsindustrie van de Roer aan de Nazileiders en de opleiding van nieuwe Nazi-legers, de plannen voor een Atlantisch Pact, benoeming van vreemde opperbevelhebbers voor het Nederlandse leger en de vloot, verscherping van de koloniale oorlog in Indonesië, oprichting van een korps „Speciale Troepen” (Steun Wettig Gezag).

Er blijkt echter onweerlegbaar dat de weerstand tegen deze plannen steeds sterker wordt en dat de sociale krachten die de vrede en de democratie verdedigen sterk genoeg zijn om deze plannen een smadelijke nederlaag te bezorgen. (Molotov).

Het Partijbestuur keert zich daarom met beslistheid tegen de neiging tot pessimisme, tot uiting komend in passiviteit, die bij

een aantal leden der Partij aanwezig blijkt te zijn; tegen het ongelooft in eigen krachten en het terugwijken voor de druk van de vijand, in welke vorm die zich ook openbaart.

De gang der gebeurtenissen bewijst dat het inzicht van onze Partij in de komende ontwikkeling op goede gronden berust en dat het mogelijk is het beperkte succes der reactie bij de Juli-verkiezingen 1948 ongedaan te maken en vooruit te gaan.

Het Partijbestuur roept de gehele Partij op zich vast op de grondslag van zijn politieke lijn aaneen te sluiten, alle twijfelmoedigheid uit te bannen en zich zelfbewust en moedig aan het hoofd te stellen van de arbeidersklasse en alle vooruitstrevende krachten, in de strijd voor brood en vrede.

De enige weg, om in de huidige toestand, de reactie een halt toe te roepen en ingrijpende wijzigingen in de binnenlandse krachtsverhoudingen te bewerkstelligen, die de vervanging van de combinatie Drees-Stikker door een democratische regering mogelijk zullen maken, ligt in het organiseren en aanvoeren van de massa-actie.

De hefboom tot het ontplooiën van die massa-actie is de strijd voor loonsverhoging van de arbeiders in de bedrijven.

2. Tot dit doel acht het Partijbestuur het noodzakelijk om de discussie over de fouten en tekortkomingen in het Partijwerk, die in hoofdzaak in de Juli-Brief van het Partijbestuur zijn vastgesteld, verder te verdiepen. Het is nodig de wortels van deze fouten bloot te leggen en daartoe moet hun oorsprong in de geschiedenis der Partij, vooral in het laatste jaar der bezetting en kort daarna, ontleed worden.

Tijdens de tweede wereldoorlog streefde onze Partij naar samenwerking met alle tegenstanders van Hitler-Duitsland en Japan en was er in de laatste periode van de bezetting contact tot stand gekomen met de illegale groepen, die zich op Londen oriënteerden. In dien tijd werden pogingen ondernomen tot het uitwerken van een gemeenschappelijke na-oorlogse politiek, op de grondslag van een compromis met de sociaal-democratie en de „linkse” burgerlijke elementen. Hierdoor werden in de Partij illusies ontrent een vreedzame ontwikkeling en samenwerking met deze kringen ná de oorlog in de hand gewerkt.

Rondom het einde der bezetting trad een grondige verandering in. Onder bescherming van de Britse troepen kwam onder het kabinet Schermerhorn de reactie weer in het zadel en begon deze haar offensief tegen de arbeidersklasse en de vooruitstrevende krachten in het land.

Onze Partij heeft, in overeenstemming met deze wijziging in de toestand, die een uitvloeisel was van het verbreken van de overeenkomsten van Yalta en Potsdam door de Anglo-Amerikaanse imperialisten, haar politiek vastgesteld.

De wijze waarop de Partij de oplossing van de politieke en economische vraagstukken op haar eerste na-oorlogse congres in Januari 1946 formuleerde, stond nog onder invloed van de illusies uit de laatste bezettingstijd.

Op de Partijconferentie in November 1946 bakende de Partij haar politieke lijn scherper af.

Het Kerstcongres 1947 trok deze lijn nog verder door, vooral ten aanzien van het Marshallplan en de P. v. d. A.

De juistheid van de politieke lijn der Partij wordt door de feiten bevestigd, maar toch is deze nog niet in de gehele Partij begre-

pen. Daardoor was het ook nog niet mogelijk alle aanhangers van de Partij ervan te overtuigen en aan invloed te winnen.

In de dagelijkse praktijk van de Partij leven nog belangrijke resten van de opvattingen uit de laatste periode der bezetting en de eerste tijd na de oorlog voort.

Zij zijn de voornaamste belemmering voor de Partij, om haar in de huidige tijd te vervullen.

3. Het Partijcongres van Januari 1946 verklaarde zich o.a. bereid de arbeidersklasse tot verhoging van de productie op te roepen, in felle strijd tegen de trusts en voor nationalisatie van de sleutelindustrieën. Het stelde voorop dat de productieverhoging aan het werkende volk ten goede moest komen door hogere lonen, lagere prijzen en grotere rantsoenen.

De Schermerhorn-regering deed echter het tegenovergestelde en de Partijconferentie van November 1946 stelde vast, dat de productieverhoging slechts het kapitaal ten goede kwam. De conferentie maakte uitsluitend de leuze „hogere lonen en lagere prijzen” tot de grondslag van de strijd voor de belangen van de werkende massa en besloot tot het uitwerken van een zelfstandig herstelplan (Nationaal Welvaartsplan) in de strijd tegen de regeringspolitiek.

Deze stellingname is door de feiten bevestigd. Ondanks dat de productie tot boven de voor-oorlogse stand is gestegen, drukt de reactie het levenspeil der werkers verder naar beneden, zich daarbij beroepende op het „algemeen belang”, de onvoldoende productie, de deviezenpositie enz.

Zij predikt in deze geest het handhaven van de „arbeidsvrede”, die neerkomt op het aanvaarden van de aanvallen van het kapitaal, zonder dat de arbeidersklasse zich verdedigt.

Nog al te vaak laten vooraanstaande partijgenoten in de bedrijven, in de vakbeweging, in gemeenteraden enz., hun optreden door deze argumenten der reactie beïnvloeden. Hierdoor wordt het kweken van een vastbesloten strijdstemming onder de arbeiders verhinderd. Zulk een houding komt neer op reformisme en moet in de Partij en in de massa krachtig worden bestreden.

4. Op het gebied van de Indonesische politiek zijn eveneens resten uit de bezettingstijd overgebleven. Uit het contact met de „linkse” groepen van de illegaliteit was een commissie tot stand gekomen van „linkse” elementen en enkele Indonesische en Nederlandse communisten uit de illegaliteit, die een na-oorlogs program voor Indonesië hadden uitgewerkt, op de grondslag van het „Gemenebest”.

Deze „Gemenebest-politiek” heeft een schadelijke invloed op de strijd voor de zelfstandigheid van Indonesië uitgeoefend.

In Indonesië leidde zij tot zeer ernstige fouten der communisten, o.a. het principieel aanvaarden van de Linggadjadi-politiek en het „Renville”dictaat, waardoor de Indonesische revolutie in groot gevaar werd gebracht.

In de Indonesië-politiek van onze Partij werd ook niet consequent genoeg gebroken met de „Gemenebest-politiek”, wat ten gevolge had, dat zij nog lange tijd aan de leuze der „Nederlands-Indonesische Unie” bleef vasthouden. Weliswaar verklaarde zij, dat deze „Unie” uit twee zelfstandige staten, Nederland en de Indonesische Republiek moest bestaan, doch het vooropstellen van een „Unie”, op welke wijze ook, was niet in overeenstemming met het recht van zelfbeschikking van het Indonesische volk, tot aan de

afscheiding toe. Het Partijbestuur herstelde deze fout in haar zitting van Mei 1948 en besloot onvoorwaardelijk voor de volledige zelfstandigheid van Indonesië op te komen. De ontwikkeling in Indonesië bevestigt de juistheid van deze stellingname.

Het Amerikaanse imperialisme heeft zich van doorslaggevende economische en politieke machtsposities, zowel in de bezette gebieden als in de Republiek, meester gemaakt. Het heeft de Indonesische bourgeoisie en de feodale elementen in de Republiek, waarvan Hatta de vertegenwoordiger is, gecorrumpeerd en in zijn dienst gesteld. Deze Hattagroep heeft volledig met de Indonesische revolutie gebroken. Nadat de Indonesische Communistische Partij (P.K.I.), onder leiding van Moeso, haar fouten herzien had, ging haar massa-invloed met sprongen vooruit en is zij tot de leidende kracht in de nationale vrijheidstrijd geworden, die door een nationaal front wordt aangevoerd.

De Indonesische nationale vrijheidstrijd heeft thans enorme moeilijkheden te overwinnen, doch de positie van de Amerikaans-Nederlandse imperialisten en hun handlangers uit de marionettenstaten en de Republiek wordt zienderogen slechter. De nood der arme boeren en der arbeiders stijgt en de opstandige beweging breekt zich, ondanks alle terreur, verder baan.

Onder deze omstandigheden is het de taak van onze Partij om haar krachtsinspanning tot ondersteuning van de Indonesische vrijheidstrijd te verhogen. Verbonden met de actie voor het levenspeil der Nederlandse werkers, moet zij opkomen voor de redding van de gevangenen Indonesische vrijheidstrijders van de beulshanden, voor de stopzetting van de fascistische terreur in de bezette gebieden en in de Republiek, en met meer kracht dan ooit voor de terugtrekking van alle Nederlandse troepen uit Indonesië.

De P.K.I. is de enige Indonesische Partij, die het Nederlandse werkende volk als haar vriend beschouwt, zij is de bondgenoot van het Nederlandse werkende volk. De P.K.I. treedt op voor de volledige zelfstandigheid van Indonesië, doch zij streeft tevens naar samenwerking van Indonesië met Nederland op handelsgebied, waarbij zij bereid is Nederland als bevoorrechte natie te behandelen. De strijd van de P.K.I. is onze strijd. Ter verbetering van haar actie tegen het imperialisme moet de Partij zich ook toelleggen op de studie van de vraagstukken, die voor de P.K.I. zijn gesteld en in het algemeen van de theoretische vraagstukken der nationaal-democratische revolutie in Azië.

5. Het Partijbestuur brandmerkt het misdadige, aanvallende karakter van de oorlog, die de Amerikaanse imperialisten en hun handlangers, waarvan de sociaal-democratische leiders, de trotskisten e.a. de voornaamste zijn, tegen de Sowjet-Unie en het socialisme in de gehele wereld voorbereiden.

Elke poging tot vreedzame regeling van de geschillen, zoals in Berlijn, wordt door hen gesaboteerd, terwijl zij hun bewapening koortsachtig voortzetten.

Om hun misdadige plannen te maskeren, wekken zij de leugenachtige voorstelling alsof ons land door de Sowjet-Unie zou worden bedreigd en dat om die reden Nederland in het Amerikaanse militaire stelsel (Westelijke en Atlantische bloks, Benelux) moest worden ingelijfd, teneinde zich te kunnen „verdedigen”.

Het Partijbestuur stelt hiertegenover vast, dat uit de gehele geschiedenis van de Sowjet-Unie, en in het bijzonder in de

periode na de tweede wereldoorlog, zonneklaar blijkt, dat de Sowjet-Unie niets anders nastreeft dan een duurzame vrede, steunende op de democratie en de zelfstandigheid van alle volken, zowel de grote als de kleine. Zij heeft nooit enig vredelievend volk bedreigd en kan dit, als land van het socialisme, ook niet doen. Tijdens de nationale vrijheidsoorlog tegen Hitler was het voor iedereen duidelijk, dat de Sowjet-Unie de beste bondgenoot van het Nederlandse volk in zijn strijd voor de nationale zelfstandigheid was. De Nederlandse bourgeoisie echter en de leiders van de P.v.d.A. toonden ook toen reeds, op enkele uitzonderingen na, hun onbetrouwbaarheid als verdedigers van de nationale zelfstandigheid tegenover de Duitsers. Thans zijn zij geheel tot vazallen van het buitenland geworden en hebben zij ons land aan de plannen van Amerika, tot verovering van de wereldheerschappij door middel van een derde wereldoorlog, ondergeschikt gemaakt.

De Sowjet-Unie staat aan het hoofd van die krachten, die in de gehele wereld op de bres staan voor de vrede, krachten, die groot genoeg zijn om alle oorlogsplannen te verijdelen, wanneer zij zich vast rondom de leiding van de Sowjet-Unie scharen.

Daarom is de onvoorwaardelijke en onverbreekelijke solidariteit met de Sowjet-Unie, met de Bolsjewistische Partij van de S.U. en de leider van alle vooruitstrevende krachten ter wereld, kameraad Stalin, de voorwaarde tot het behoud van de vrede en het herwinnen van de zelfstandigheid van ons land.

De oorlogsaanstichters doen al het mogelijke om deze solidariteit te ondermijnen door dreigementen tegen de communisten en vredesvrienden en door een beroep te doen op het burgerlijke nationalisme, dat neerkomt op de ondergeschiktheid aan de bourgeoisie.

De neiging om daarvoor terug te wijken, om de leidende rol van de Sowjet-Unie in het kamp van de vrede te ontkennen of te verdoezelen, moet als het grootste opportunistische gevaar door de Partij zonder aarzelen bestreden en uitgebannen worden.

Dergelijke neigingen leiden tot verraad aan de natie en aan het socialisme. Dat wordt nog eens in Joego-Slavië door de houding van de Tito-groep bewezen.

De Partij moet, in de strijd voor de vrede, de democratie en de nationale zelfstandigheid, de arbeidersklasse en het werkende volk doelbewust voorgaan, in de vaste overtuiging dat zij zich nooit ofte nimmer in een oorlog tegen de Sowjet-Unie zullen laten drijven.

De neiging om voor de burgerlijke druk terug te wijken komt ook tot uiting in de onderschatting van de voorlichting over de Sowjet-Unie en het zich onttrekken aan de onvermoeide ontzenuwing van de laster, die de oorlogsaanstokers over haar verspreiden.

Het Partijbestuur verklaart, dat de dagelijkse voorlichting over de resultaten van het socialisme en de vredespolitiek van de Sowjet-Unie, in de pers, in de massa-propaganda, in de vakbeweging, in alle massa-organisaties en in de Partij zelve, tot de voornaamste plicht van iedere communist behoort.

6. De Novemberconferentie 1946 nam scherp stelling tegen de rechtse, zowel als de zgn. „linkse” leiders van de P.v.d.A. en stelde zich ten doel in de strijd de eenheid van actie van sociaal-democraten en communisten te verwezenlijken.

De conferentie critiseerde de compromis-politiek en de aanpassing aan de sociaal-democratische en burgerlijke gedachtenwereld, zoals die in „De Waarheid” door pgt. Koejemans werd toegepast.

De uitspraak van het Kerstcongres 1947 van onze Partij, dat de leiding der P.v.d.A. tot de stoottroep van de reactie is ontaard, wordt door de feiten volop bevestigd.

Deze P.v.d.A.-leiding treedt als scherpslijper der reactie op tegen de democratische rechten van de arbeidersklasse, zij verlaagt stelselmatig het levenspeil van de werkende klasse in het belang van het groot-kapitaal, zij voert de agressieve politiek van de Amerikaanse oorlogstokers uit, zij is de voornaamste drijfkraft van de terreur tegen het Indonesische volk.

Onder leiding van de Vorrinks, v. d. Goes van Naters, Drees c.s. is de P.v.d.A. aan de spits van die krachten komen te staan, die aansturen op de herleving van het fascisme en op een nieuwe wereldoorlog tegen de Sowjet-Unie.

Zonder een onbarmhartige ontmaskering van de leiding der P.v.d.A., waarbij ook de rol van de voornaamste figuren uit deze partij tijdens de Duitse bezetting onthuld moet worden, is het niet mogelijk haar invloed onder de massa te breken en de eenheid van actie tussen de communisten en de arbeiders en eerlijke democraten onder de P.v.d.A.-aanhangers te verwezenlijken.

Het beschouwen van de P.v.d.A. als een „arbeiderspartij” of een „linkse” progressieve partij, is een misvatting die ons belemmert bij het vervullen van die taak.

Het Partijbestuur veroordeelt deze opvatting over de P.v.d.A. ten scherpste en verklaart, dat zij in onze Partij niet geduld kan worden.

7. In dit verband is het ook noodzakelijk een einde te maken aan de onderschatting van het Trotskisme.

Sinds de oorlog hebben de Trotskisten in ons land zich voornamelijk in de P.v.d.A. en in de vakbeweging genesteld, vanwaar zij hun ondermijningwerk in de arbeidersklasse verrichten. Zij steunen zich op het dagblad „Het Parool”, op de „Vlam-groep”, de „Tribune-groep”, groepen van zgn. oud-illegalen en in de vakbeweging wroeten zij in de E.V.C. en het N.V.V.

Met behulp van een quasi linkse fraseologie pogen zij in de communistische rijen binnen te dringen, er verdeeldheid te zaaien en spionnenwerk te verrichten ten gunste van de buitenlandse en binnenlandse anti-communistische geheime diensten, in wier dienst al deze Trotskistische groepen staan.

De verscherping van de algemene crisis van het kapitalisme, de oorlogsvoorbereiding der Amerikaanse imperialisten en de afnemende invloed van de officiële leiders der P.v.d.A. op de arbeidersklasse, noodzaken de reactie een toenemend gebruik van de Trotskisten te maken. Een voorbeeld van het Trotskistische gevaar geven de gebeurtenissen in Indonesië, waar de Trotskisten (Tan Malakka, Roestam Effendi), die sinds lang als verraders uit de communistische rijen zijn verjaagd, thans als de gehuurde moordenaars van Amerika tegen de nationale vrijheidstrijd van de P.K.I. optreden.

De gehele Partij moet van het gevaar van het Trotskisme doordrongen worden het Trotskistische gewroet in het openbaar stelselmatig bestrijden. In de scholing moet het karakter van het Trotskisme worden bestudeerd als verrottingsverschijnsel van de

kleine burgerij en het janhagel, uit wier kringen de reactie haar hulptroepen werft.

8. Het Partijbestuur onderstreept met kracht, dat de organisatie en de ontplooiing van de massastrijd voor brood en vrede slechts mogelijk is door het werk van de communisten in de vakbeweging en door het mobiliseren van deze klasse-organisaties van de arbeiders. Het herhaalt, dat het absoluut noodzakelijk is, dat alle p.g., die daarvoor in aanmerking komen, tot de vakorganisatie moeten toetreden.

In de huidige situatie is het werk in het N.V.V. het belangrijkste. De communisten hebben er tot taak hun mede-arbeiders in strijd te brengen voor hun belangen en van het verderfelijke van de politiek van de huidige leiding van het N.V.V. te overtuigen, die geheel in dienst van Amerika is getreden en de regeringspolitiek van „harder werken en buikriem dichtsnoeren” ten uitvoer legt, ten voordele van de fabelachtige winsten van het groot-kapitaal. De leiding van het N.V.V. (Kupers, Vermeulen e.a.) is door Amerika ook als voornaamste breekijzer in het Wereld Vakverbond uitverkoren en stelt alles in het werk om deze machtige organisatie en internationale eenheid der arbeiders te scheuren of afbreuk te doen.

De communisten moeten daarom in het N.V.V. voor het behoud van de aansluiting bij het W.V.V., voor de vakverenigingsdemocratie en voor de eenheid met de E.V.C. opkomen.

Het Partijbestuur herinnert er alle communisten, die in de E.V.C. zijn georganiseerd, aan, dat zij, evenals de partijgenoten in het N.V.V. en andere organisaties, tot plicht hebben als actiefste en onbaatzuchtigste werkers voor de belangen van de arbeidersklasse en als de beste organisatie-mannen en -vrouwen op te treden. Zij moeten hun mede-arbeiders in de vakorganisatie door hun overtuigingskracht en hun voorbeeld van de politieke inzichten van de Partij overtuigen en hun een communistische opvoeding geven. Opportunistische opvattingen over de „neutraliteit” van de vakbeweging, over het „weren van alle politiek” en het maken van een tegenstelling tussen de politieke en economische strijd (Trade-Unionisme), schaden en ondermijnen de strijdkracht van de vakbeweging.

De Communistische Partij heeft, als draagster van de zegevierende beginselen van Marx en Engels, Lenin en Stalin, en als enige politieke partij van de Nederlandse arbeidersklasse, tot taak leiding te geven op alle gebieden van de klassenstrijd en de arbeidersbeweging. Of zij daarin slaagt hangt af van de overtuigingskracht van haar leden, in de eerste plaats van hen, die in de vakbeweging zijn georganiseerd, en die zich standvastig en gedisciplineerd op de partijpolitiek moeten richten.

De Partij acht het nodig de strijd voor de fusie van de E.V.C. met het N.V.V. onvermoeid voort te zetten, met het doel de vakbewegingseenheid op grondslag van de vakverenigingsdemocratie en het behoud van de aansluiting bij het Wereldvakverbond te verwezenlijken. De weg daartoe leidt over de samenwerking der arbeiders van alle organisaties in de bedrijven.

Het Partijbestuur is van mening, dat de E.V.C. een moeilijke, maar zeer belangrijke rol in de huidige situatie te vervullen heeft en dat daarom de acties van de E.V.C. door de Partij en haar pers met alle kracht moeten worden ondersteund.

9. Over het algemeen spruiten de fouten op politiek en organisatiegebied der Partij voort uit het gebrek aan kennis of onvoldoende kennis van de communistische theorie. Het voortduren van de onderschatting van de ideologie en de theorie in de Partij is op zichzelf één der grootste opportunistische fouten, een overblijfsel van de slechte tradities der sociaal-democratie.

De sleutel tot de algemene verbetering van het partijwerk is, naar de mening van het Partijbestuur, de ideologische en theoretische scholing van de gehele Partij en de ideologische opvoedingsarbeid onder de massa.

Hiertoe besluit het Partijbestuur het volgende:

- a. alle leidende organen van de Partij, van Dagelijks Bestuur tot bedrijfsgroepsbesturen, moeten de grootste aandacht aan het scholingswerk en de ideologische arbeid onder de massa wijden en dit werk zelve in de praktijk uitvoeren en leiden;
- b. het populaire scholingsmateriaal (een scholingsboek in afleveringen), dat door het Partijbestuur wordt samengesteld, moet in massa-oplage verbreed worden en in de gehele Partij grondig bestudeerd worden;
- c. door bemiddeling van de uitgeverij Pegasus zullen goedkope uitgaven van de werken van Lenin en Stalin, alsmede de „Korte geschiedenis der C.P. der S.U.” op massaschaal worden uitgegeven en de verkoop daarvan moet door de Partijorganisaties worden doorgevoerd;
- d. het maandschrift „Politiek en Cultuur” moet belangrijk verbeterd en uitgebreid worden en door de Partij op grote schaal worden verspreid;
- e. door alle afdelingen van de Partij, gemeenten en bedrijven moeten stelselmatig openbare cursusvergaderingen worden georganiseerd, waarin de communistische theorie onder de partijlozen en politiek andersgezinde werkers moet worden uitgedragen;
- f. in de Centrale Partijsschool zullen opleidingscursussen voor functionarissen op alle gebieden van het partijwerk worden georganiseerd;
- g. alle bestuurders en leden van de Partij moeten door individuele studie voortdurend hun kennis van de communistische theorie verdiepen. Teneinde hieraan leiding en aansporing te geven, zullen in „De Waarheid” en „Voorwaarts” rubrieken over de scholing geopend worden.

Het Partijbestuur wijst op het grote belang van het werk onder de intellectuelen, kunstenaars en beoefenaars van vrije beroepen. Het in actie brengen van deze kringen der bevolking voor de mensenrechten, de democratie en de vrede is een taak, die met hulp van de intellectuelen, die in de Partij zijn georganiseerd, ten uitvoer moet worden gelegd.

Het Cultureel Bureau, dat in het leven is geroepen, beoogt geen afzonderlijke organisatievorm voor intellectuelen te zijn, welke overigens ontoelaatbaar is, doch een hulporgaan van het Partijbestuur bij het leiden van dit werk.

Naast hun normale taak als partijleden in hun afdeling, is de hulp van de intellectuelen, die tot de Partij behoren, bij de theoretische en ideologische scholing in de Partij en in de massa, onontbeerlijk.

Het Partijbestuur doet een beroep op alle partijgenoten-intellectuelen om zich op dit werk toe te leggen en de communistische theorie en ideologie te leren beheersen, teneinde deze taak met vrucht te kunnen vervullen.

10. De komende tijd zal aan onze Partij hoge eisen stellen en zij is vastbesloten deze te vervullen, teneinde de Nederlandse arbeidersklasse met succes in de strijd voor democratie, nationale zelfstandigheid en vrede te leiden, die de voorwaarde schept tot de verovering van de politieke macht, tot verwezenlijking van het socialisme.

Daartoe moet de Partij van haar eigen fouten leren en de communistische theorie leren beheersen. Daartoe moet de gehele Partij strijd voeren voor een bewuste eenheid van gedachte en eenheid van daad. Voor het front van de massa moet de Partij volledige opheldering brengen over haar politiek.

Zij moet onverzoenlijk, door critiek en zelfcritiek, de strijd aanbinden tegen het rechtse opportunisme: het bukken voor de reactie, het terugwijken voor de rechtse sociaal-democratie en het reformisme in de vakbeweging, het negeren van het Trotskisme, het ongelooft in de krachten van de democratie en het socialisme, alle weifelingen t.a.v. de S.U. en haar leidende rol in de wereldstrijd voor de vrijheid, alle ondermijning en verslapping van de partijdiscipline en activiteit.

In de loop van deze strijd zal de Partij er alles op moeten zetten om de partijgenoten, in wier optreden of in wier werk deze afwijkingen tot uiting komen, te overtuigen en te helpen hun fouten te verbeteren.

Het Partijbestuur verklaart echter het bewuste verdedigen en propageren van opportunistische opvattingen of het nalaten om de gecritiseerde fouten te verbeteren, onverenigbaar met het lidmaatschap der Partij.

Ter verbetering van de organisatie en het werk der Partij besluit het Partijbestuur verder:

- a. de werving van bedrijfsarbeiders voor de Partij met alle kracht ter hand te nemen, de bedrijfsafdelingen daadwerkelijk op te bouwen, als voornaamste organisaties van de Partij;
- b. stelselmatig krachten, die in de strijd naar voren komen en blijk geven van leidersbekwaamheid en toewijding aan de zaak van de arbeidersklasse en de Partij, op leidende posities te plaatsen;
- c. stelselmatig de Partij te zuiveren van onbetrouwbare en onge disciplineerde elementen en van hen, die bewust de Partijlijn bestrijden;
- d. het tempo van het partijwerk op te voeren en de strijd aan te binden tegen de sleur, de traagheid en het gebrek aan verantwoordelijkheidsgevoel bij het verrichten van dit werk;
- e. Het partijwerk planmatig doorvoeren, door het opstellen van plannen in alle afdelingen, districten en voor de gehele Partij.

Het Partijbestuur besluit deze resolutie ter behandeling in de ledenvergaderingen der afdelingen te stellen en tot het bijeenroepen van uitgebreide districtsconferenties in het gehele land, waar, aan de hand van deze resolutie, de nodige maatregelen getroffen moeten worden tot een algemene verbetering van het werk der Partij.

Geheim

6.151
07.125
22 JUNI 1950

ACD/ 07446

Glaxo

Tijdens een bespreking op Hoofdkantoor C.P.N. werd door een der aanwezigen aan Brandenburg gevraagd: "Weten we al iets over "de fractie-vergadering in den Haag", waarop Brandenburg ont-kennend antwoordde.

In het kader van dit gesprek merkte Brandenburg -sprekende over de "motie-Oud"- tegen Baruch op dat het prachtig zou zijn "als we het zootje uit elkaar kunnen laten springen".

Baruch zei: "Als je een middenweg kunt aangeven tussen ons en de P.v.d.A. is het zo voor elkaar".

Brandenburg noemde toen: de oude S.D.A.P. beginselen, doch Baruch zei, dat dit al zo oud is dat we het niet over die boeg behoeven te proberen. Einde.

16 Juni 1950

Aan het:
Hoofd van de B.V.D.
Javastraat 68
's-Gravenhage.

Haarlem
No. 14-6989

OP KAART
ACD/46
DA: 2/8/50
PAR: <i>me</i>

6.101
01.101
Geheim

<i>6.101</i> <i>05.101</i>
11 JULI 1950
ACD/ 88972

Op 5 Juli 1950 vond een uitgebreide hoofdbestuurs-vergadering C.P.N. plaats in Amsterdam, waar "hoogspanning heerste", Tegelijk werd een bijeenkomst van distr.secretarissen gehouden.

Van het daar besprokene is dezerzijds niets bekend, behalve het volgende:

1. Het lid Jack de Louw deelde aan een der met hem in het "Waarheidsfeestcomité" zittende kameraden mee, dat er thans geen tijd was om daar over te vergaderen, omdat er belangrijker dingen aan de orde waren.
2. De distr.secr. Kennemerland liet zich na afloop der vergadering uit dat hij met spoed een brief naar Gelderland moest sturen om te proberen daar zijn kinderen onder dak te brengen. Gevraagd waarom(hij was immers pas 14 dagen met vacantie geweest) zei hij: "Veronderstel dat ze me vandaag of morgen van bed lichten".

Voorts zij vermeld dat Annie Averink, Schoterweg 22, Haarlem het volgende telegram ontving:

Parijs 5.7.'50 13.30 uur. Zoals afgesproken kun je vacantiereis voorbereiden. Brief volgt. Gabriëlle."

(Hierbij zij opgemerkt dat Anna ook in overigens vertrouwde kring nog niet gesproken heeft over vacantie-voornemens).

Mede in verband met 14/6991, zij de suggestie geponeerd:

Zou men van C.P.N.zijde(spoedig) ingrijpen door overheid tegen hen te verwachten of zou C.P.N. voornemens zijn(op korte termijn) iets te ondernemen(bijv. opwekken tot massale dienstweigering, sabotage, enz.), waardoor zij gevoeglijk het nemen van maatregelen tegen haar kan verwachten? Einde.

*Wie kan Gabriëlle
vraag bij D. Vink
Hierover
Abel Y.D. Jansen
telefoonbezoek
13-7-50
BII*
A 6 Juli 1950

Aan het:
Hoofd van de B.V.D.
Javastraat 68
's-Gravenhage.

? MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE ZAKEN

's-Gravenhage, 25 Juli 1950

No.: B 88972

Ind.: Gabrielle

n.a.v. schr. van Haarlem 88972 z.Co.

IIIg/h 2

VERTROUWELIJK

UITGEBEENT

Naar aanleiding van Uw schrijven dd. 6.7.1950 no.
14 - 6989 moge ik U berichten, dat mij niet bekend is
wie met de daarin genoemde Gabrielle zou kunnen worden
bedoeld.

HET HOOFD VAN DE DIENST
namens deze:

J *III*

De Heer Hoofdcommissaris van Politie
te
HAARLEM.

J. G. Crabbendam

OP KAART
ACD/IV B
DAT: 29/12-50
PAR: 948

13 OCT. 1950

ACD/ 94700

Op de uitgebreide bestuursvergadering der CPN. dd. 7 ~~Augustus~~ Oct. 1950 waren aanwezig:

het volledige partijbestuur, districts-secretarissen, functionarissen van onderscheidene partijcommissies.

Het woord werd gevoerd door Paul de Groot.

Na de gebruikelijke inleiding waarbij Paul er op wees, dat het kapitalisme met rasse schreden naar zijn ondergang gaat, sprak hij over de situatie t.a.v. de prijzen- en loonpolitiek. Hij stelde vast dat de stakingsacties van de laatste tijd, hoewel deze de 5% loonsverhoging hadden afgedwongen - een mislukking waren geworden.

De partij heeft in allerlei bedrijven de stemming der arbeiders t.a.v. event. verdere stakingen getest en is tot de conclusie gekomen dat 68% niets voelt voor een staking. De laatste stakingsactie heeft een kloof in de massa veroorzaakt. Een der redenen daarvan is dat b.v. de O.V.B. een actie ontketende met als eis 10 tot 15% loonsverhoging, terwijl de partij/EVC. een eis van 5% stelde. Vele arbeiders waren van mening dat loonsverhoging van 10 tot 15% alleszins redelijk was en is en begrijpen niet waarom de CPN/EVC. bleef bij zijn eis van 5%. De partijleiding was van mening dat als de CPN/EVC. was gekomen met een eis van 10 tot 15% de niet-communistische arbeiders zouden hebben gereageerd met: "daar heb je hen weer met hun onmogelijke eis". Hier is een grote fout gemaakt. Men heeft vergeten de arbeiders te wijzen op de mentaliteit der confessionele arbeiders. De partij heeft daarom vastgehouden aan de eis van 5% welke ongetwijfeld door alle arbeiders als nodig en redelijk werd beschouwd.

Nu wel de 5% loonsverhoging is afgedwongen doch niet de 10 of 15% voelt de arbeider zich misleid.

De solidariteit der arbeiders en de bereidheid ook van strijdbare kameraden is tijdens de staking tevens benadeeld omdat de O.V.B. e.a. een hogere stakingsuitkering gaf dan de CPN/EVC.

Er zijn thans nog vele arbeiders die in de schuld zitten als gevolg van de stakingen, waardoor vooral de huisvrouwen afkerig zijn van nieuwe stakingen. Paul constateert dus dat de solidariteit der massa een klap heeft gekregen, de opgedane ervaringen ook van CPN. en EVC. stakers deze weerhouden om aan event. volgende acties deel te nemen en, vooral de huisvrouwen gekant zijn tegen nieuwe stakingen.

De stakingsacties hebben zoveel geest van de geldmiddelen der CPN. en EVC. dat deze thans aan de rand van een financiële afgrond staan. Dit heeft de partijleiding genoodzaakt om met spoed de kasmiddelen der districten naar de partijkas over te hevelen, hetwelk nodig was om de verplichtingen der CPN. tegenover diegenen die de stakingsacties hebben geleid te kunnen nakomen.

De CPN/EVC. moet daarom afzien van het uitvoeren van de plannen om eind October een nieuwe stakingsactie te ontketenen, maar laten we niet vergeten dat elke actie, ook als deze niet direct of geen zichtbaar succes oplevert, van invloed is. "Wij staan thans machteloos", aldus Paul de Groot.

Wij kunnen thans geen directe acties meer ontketenen, doch we moeten er thans op uit zijn om te zorgen dat de massa "in strijd blijft staan". Hij symboliseert dit als volgt: er is een grote stevige knaap die zo sterk is, dat we niet in staat zijn om hem direct neer te slaan. Als we nu maar zorgen dat we hem steeds weer tegen de schenen schoppen dan ontstaat daar op den duur zo'n zwakke plek dat hij op een gegeven moment toch doort zijn knieën zakt. We moeten thans doen wat Lenin ons heeft geschreven: drie stappen vooruit en één achteruit. Thans doen we een stap achteruit maar het zou wel eens kunnen zijn dat deze stap

achteruit - waarbij we dus terrein prijsgeven - tenslotte ons succes zal brengen.

Dat de arbeidersmassa grotendeels niets voelt voor nieuwe stakingen is voor een groot deel gevolg van de houding der huisvrouwen. De partijleiding heeft daarom besloten om ingaande 15 October a.s. in den lande de huisvrouwen te bewerken, Onder leiding van de N.V.B. zullen overal "duurteacties" worden ontketend. Als we hierin slagen zal de houding der huisvrouwen agressiever worden en zullen we na enige tijd mogelijk-via of met ondersteuning der huisvrouwen - weer actie kunnen krijgen, vooral als we er in slagen ook vrouwen uit NVV-gezinnen bij de acties te betrekken.

De discussies waren zeer fel en kwamen hierop neer:

- 1) de maatregelen van de partijleiding om de districtskassen leeg te halen zijn onjuist en niet verantwoord;
- 2) verschillende partijgenoten krijgen de indruk dat de partijleiding wel allerlei plannen heeft en goede wil bezit, maar laboreert aan onkunde en de navigatie is zodanig dat als deze niet wordt veranderd, het schip spoedig aan de grond zal zitten" (Nico Luijck).

Paul erkende dat er fouten waren gemaakt, maar de maatschappelijke situatie is thans zo vertroebeld, dat de partijleiding ook in het duister tast.

11 October 1950.

Aan het Hoofd der B.V.D.
Javastraat 68.
D e n H a a g.
